

**Поуки од посланијата на
апостол Петар (II)**

СОДРЖИНА

1. Чудесно бегство	5	„Библиската поука не треба
2. Ревносно искачување по скалата	10	да се проучува со фрлање
3. Дајте им приоритет на другите во чест	15	на еден брз поглед врз
4. Највисока Цел	20	нејзиниот текст во сабота
5. Настојувајте!	25	наутро, туку поуката за
6. Зајакнати во сегашната вистина	31	следната седмица треба
7. Пророштво за наша корист	36	внимателно да се проучи
8. Чистота во корумпирано доба	41	во сабота попладне, а потоа
9. Да ја цениме небесната светлина	46	секојдневно да се повторува
10. Утврдување на нашиот ум	52	и расветлува во текот на
11. Дополнително време дадено со одредена цел	57	седмицата. Така поуката
12. Каков народ?	62	ќе се вреже во нашата
13. Издржете до крај	67	меморија како богатство кое
		никогаш нема целосно да
		се загуби“. - Воспитување
		251.252.

Издава: Seventh Day Reform Movement General Conference, Sabbath School Department, Hollins Road, Roanoke, Virginia 24019 – 5048, USA.

За Македонија: Реформно движење на адвентистите на седмиот ден, 1300 Куманово, Моша Пијаде 85. Телефон: 076/466-322; e-mail: info@rdasd.mk; Web: www.rdasd.mk

Во цитираните библиски стихови користени се следните преводи: Библија (Библиско здружение 2006) и Библија (превод Д-р/Др Душан Х. Константинов).

Одговорен уредник: Часлав Дичевски

Година 100, Број 3

Библиските лекции претставуваат програма за секојдневно тематско проучување на Божјото Слово, заснована само на Библијата и Духот на пророштвото, без додатни коментари. Прашањата се така формулирани што овозможуваат директен и концизен одговор. Зборовите во заграда се додадени поради појасно разбирање на контекстот и потечно читање. Проучувањето на дадените теми со помош на цитираните дела е мошне препорачливо.

Предговор

Дали се стремите кон победа во вашиот христијански живот? Ако е така, вие сте на вистинското место:

„Во своето второ послание, упатено до оние кои заедно со него ја примиле 'истата скапоцена вера', апостол Петар го изложил божествениот план за развој на христијанскиот карактер“. – *Делата на апостолите*, 529.

„Првото поглавје од Второто послание на апостол Петар е полно со упатства и го дава тонот на победата. Начинот на кој вистината се прикажува во ова поглавје има неодоливо влијание врз умот. Многу е препорачливо внимателно да ги проучуваме овие зборови и да ги применуваме во нашите животи“. – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments]*, vol. 7, p. 942.

Колку е важно да развиеме вистински христијански карактер во овој период од историјата, кога наскоро мораме да стоиме без Посредник кој посредува за нас во најсветото место на небесното светилиште! Имајќи ги на ум овие свечени мисли, учениците од саботните училишта ширум светот ќе се фокусираат на Поуки од Посланијата на апостол Петар (II).

„Никогаш не било толку важно како што е денес да се одречеме од самите себеси и секој ден да го носиме крстот. Во колкава мера сме подготвени да се одречеме од себеси и од своето јас?“ – *9 Сведоштво*, 186.

„Ние треба да станеме соучесници во божествената природа бегајќи од расипаноста што е во светот преку похота.... Не постои такво нешто во Божјата реч како безусловен избор - еднаш во благодат, секогаш во благодат. Во второто поглавје од Второто послание на апостол Петар, оваа тема е јасна и разјаснета... Светото писмо јасно покажува дека оние кои некогаш го знаеле начинот на живот и се радувале на вистината се во опасност да паднат преку отпадништво и да бидат изгубени. Затоа, неопходно е одлучно, секојдневно обраќање кон Бога.

Сите кои се обидуваат да ја поддржат доктрината за избор, еднаш во благодат, секогаш во благодатта, го прават спротивното од она јасното: 'Така вели Господ'... Оние кои се вистински преобратени се погребани со Христа слично на Неговата смрт и воскреснати од водениот гроб слично на Неговото воскресение, за да живеат нов живот. Со верна послушност на вистината, тие мора да го утврдат својот повик и избор“. – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments]*, vol. 6, pp. 1114, 1115.

„Гледајќи на Него (Христа) и имитирајќи го Неговиот живот, ние ќе се преобразиме во Неговиот лик. Небесна слава ќе го осветлува нашиот живот и животот на другите. Крај престолот на милоста ќе најдеме помош која ни е потребна за да можеме така да живееме. Тоа е вистинско посветување. Зар смртниот човек може да има некоја поголема желба отколку да биде споен со Христа како лозата со гранките“. – *5 Сведоштво*, 306. *Амин!*

Оддел на Генералната конференција за Саботна школа

Дар во првата сабота за црквата, школата и службените простории во Либерија

Понекогаш наречена една од последните граници на Африка, Либерија е тропска земја полна со прашуми лоцирана на западниот брег на африканскиот континент, граничи со Сиера Леоне, Брегот на Слоновата Коска, Гвинеја и Атлантскиот Океан. Со население од над милиони, 85,3% ја исповедаат христијанската (најчесто протестанти, вклучувајќи ги и адвентистите на седмиот ден), 12,6% исповедаат ислам, 1,5% не исповедаат никаква религија и 0,6% се придржуваат до племенските религии.

Како најстара република во Африка, Либерија сè уште се обидува да закрепне од 14-годишната разорна граѓанска војна (1989-2003) која го уништи ткивото на оваа нација, која се смета за една од десетте најсиромашни земји во светот. Земјоделството беше десетккувано, а инфраструктурата и индустријата беа оставени во хаос.

Среде тешкотии, во 2011 година, браќата во Либерија беа привлечени од доктрините на Реформното движење на адвентистите на седмиот ден преку веб-страницата на SDARM GC, www.sdarm.org, а делото беше организирано овде во 2012 година. Потоа се прошири од главниот град Монровија во три од 15-те окрузи во Либерија.

Иако граѓанската криза е завршена, лузните од нејзините рани сè уште се гледаат низ целата земја. Економијата е во колапс, и често е тешко да се најде работа овде ако не се приклоните кон одредена политичка партија. Околностите се многу тешки, но нашата вера не попушта.

За да се развие делото во Либерија, има потреба од седиште, како и место за богослужба и да се подобрат нашите медицински активности. Исто така, неопходно е да се обезбеди и основно училиште за нашите деца кои се соочуваат со предизвици бидејќи мора да ги пропуштат испитите и дополнителните часови закажани во сабота.

Во 2019 година, еден брат (сега починат) великодушно донираше земјиште за изградба на училиште, санаториум и канцелариски простор. Нашата цел е да почнеме да изградиме црква и други неопходни проекти. Благословени сме со поседување земја од еден хектар во Нианфорла (Фарма Колинс) во јужниот дел на округот Бонг, како и друга парцела од приближно четвртина хектар земјиште во Монровија.

Со оглед на овие потреби, љубезно ги молиме сите браќа и сестри ширум светот да ни помогнат со дарови во првата сабота за да ни овозможат да ги постигнеме целите потребни за напредок на Господовото дело во Либерија. Ви благодариме однапред.

5
в е р а

Вашите браќа и сестри од Либерија

Чудесно бегство

„Преку кои ни се дарувани многу големи и драгоцени ветувања, та преку нив да станете учесници во Божјата природа ако се оддалечите од гнилежот на овој свет“ (2 Петрово 1:4).

„О, кога оние на кои толку им недостасува духовност, би можеле да сфатат дека вечниот живот може да им се даде само на оние што ќе станат соучесници во божествената природа, на оние што ќе ја избегнат расипаноста што постои во светот заради телесните желби“. – 9 Сведоштво, 155.

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ:

9 Сведоштво, 737–746.
Мисли од гората, 76-78.

Недела

30. јуни

1. ПОСЛАНИЕ ИСПРАТЕНО СО ЦЕЛ

а. Кому и зошто е упатено ова послание и како и на кој начин тоа било овозможено? 2 Петрово 1:1.

„Колку величествена тема за размислување – праведноста на Бога и нашиот Спасител Исус Христос. Размислување за Христа и Неговата праведност не остава простор за самоправедност и самопрославување. Во постепениот, но континуиран напредок во познавањето на Исус Христос, како што е прикажано во ова поглавје, нема никаков застој“. – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 7, p. 942.*

б. Додека искрено и горливо го бараме Бога во Неговата Реч, какви благослови изобилно ќе течат во нашите срца? 2 Петрово 1:2.

„Ако човекот копнее по божествена природа, работејќи според планот на додавање, додавајќи особини кон особините во усовршување на христијанскиот карактер, Бог ќе работи според планот на умножување. Тој кажува во Својата Реч: 'Благодатта и мирот со познавањето на Бог и Христос Исус, нашиот Господ, да ви се умножат' (2 Петрово 1:2)". – 6 Сведоштво, 148.

2. БЛАГОСЛОВ НА ПОЗНАВАЊЕТО НА БОГА

а. Каква благословена надеж доаѓа до секој од нас и е особено добредојдена во тешки времиња? Еремија 24:7; Јов 22:21-23,29.

„Нашата надеж постојано треба да ја поткрепува и засилува сознанието дека Христос е нашата правда. Нашата вера треба да лежи на тој темел, кој ќе постои вечно. Наместо да размислуваме за сатанскиот мрак и да се заплашуваме себеси со неговата сила, треба да ги отвориме срцата за примане на Христовата светлина и со таа светлина треба да го осветлиме светот, објавувајќи дека Христос е над моќта на сатаната, дека Неговата моќна рака ќе го поддржи секого кој се надева во Него“. – 5 Сведоштво, 742.

б. Како што се повеќе и повеќе се запознаваме со Исус, каков ќе биде резултатот? Осија 13:4; Ефесјаните 3:17-19.

„Ограничените погледи на мнозина за возвишениот карактер и служба на Христа, го намалуваат нивното верско искуство, и во голема мера го спречуваат нивното напредување во живеење побожен живот. Личната вера на нашиот народ е на низок степен. Формализмот и верата само со зборови се застапени во голема мера. Нашето верско искуство мора да биде подлабоко и потрајно“. – 5 Сведоштво, 743.

„Исус рекол: 'бидејќи Отецот Сам ве сака' (Јован 16:27). Ако нашата вера во Бога се зацврсти преку Христа, таа ќе се покаже 'а која е за нашата душа цврста и сигурна котва, и кој влегува дури зад завесата, каде што Исус за нас влезе најнапред' (Евреите 6:19,20). Вистина е дека ќе доживуваме разочарувања, дека мораме да очекуваме неволи, но сето тоа треба да му го препуштиме на Бога, без разлика дали е мало или големо. Тој нема да се збуни од нашите бројни и разновидни жалби, ниту нашето бreme ќе Му биде претешко. Тој се грижи за секое семејство и го штити секој поединец, Тој сочувствува со нас во секоја наша грижа и жалост. Тој ја забележува секоја солза и има сомилост кон нашите слабости. Сите неволи и искушенија што нè снаоѓаат, Тој ги дозволил од љубов кон нас, за да ги спроведе Своите намери, 'да станеме учесници во Неговата светост', а со тоа и соучесници во радоста што ја дава Неговото присуство.

'Богот од овој свет им ги заслепил нивните безверни умови, за да не ги осветли светлината на Благовестието за славата на Христос, Кој е слика на (невидливиот) Бог' (2 Коринтјаните 4:4). Но Библијата со најодлучни зборови ни зборува колку е важно да се стекне познание на Бога и Христ“. – 5 Сведоштво, 742.

3. БАРАЊЕ И НАОЃАЊЕ

а. Опишете ја состојбата на светот денес. 1 Јованово 5:19. Сепак, колку Бог дал во Својата Реч? 2 Петрово 1:3.

„Сатаната постојано се труди мислите на луѓето да ги обземе со оние работи кои ќе ги спречат да добијат знаење за Бога. Тој настојува да им наметне мисли кои ќе го помрачат нивното сфаќање и да ги обесхрабри нивните души. Ние се наоѓаме во свет на гревот и расипаноста, опкружени со влијанија кои ги примамуваат и обесхрабруваат Христовите следбеници. Спасителот рекол: 'и бидејќи беззаконијата ќе се умножат, кај мнозина љубовта ќе олади' (Матеј 24:12). Мнозина ги концентрираат своите погледи на ужасното беззаконие кое постои околу нив, на отпадништвото и слабостите кои преовладуваат на сите страни, и постојано зборуваат за тоа, сè додека нивните срца не станат обземени со тага и сомнеж. Тие обрнуваат најголемо внимание на работата на архи-измамникот и се задржуваат на обесхрабрувачките факти од своето искуство, а притоа се чини дека ја губат од вид моќта на Небесниот Татко и Неговата неспоредлива љубов; сатаната токму тоа го сака. Голема грешка е да се мисли за непријателот на правдата како за некој кој поседува голема моќ, а истовремено малку да се размислува за љубовта на Бога и за Неговата сила. Мораме да зборуваме за Христовата сила. Ние сме потполно немоќни сами да се спасиме од мрежите на сатаната; меѓутоа, Бог ни го покажа патот по кој можеме да се спасиме. Синот на Највозвишениот доволно е силен за да се бори за нас; и преку Него 'Кој нè возљуби' (Римјаните 8:37), можеме да бидеме повеќе од победници“. – 5 Сведоштво, 740, 741.

б. Како духовната победа е директно поврзана со искрената потрага по поголемо спознание за Бога? Дела 9:10; 15:14 (прв дел).

„Познавањето на Бога е основа на секое вистинско обучување и секоја вистинска служба. Тоа е единствениот сигурен штит против искушенијата. Единствено тоа може да нè направи како Него во карактерот.

Тоа е знаење што им е потребно на сите што работат за издигнување на своите ближни. Преобразувањето на карактерот, чистотата на животот, успехот во службата, верноста на вистинските принципи, сето тоа зависи од вистинското познавање на Бога. Ова познавање е најдобрата подготовка за овој и за животот што доаѓа“. – Здравје и среќа, 409.

4. МНОГУ ГОЛЕМИ И ДРАГОЦЕНИ ВЕТУВАЊА

а. Што можеме за жал да потцениме во нашиот христијански живот? 2 Петрово 1:4.

„Ако сакаме да ги избегнеме тешките и непријатни искуства, мораме сесрдно и без одлагање да го градиме своето спасение со страв и трепет. Има мнозина што не даваат очигледни докази дека се верни на заветот направен при крштавањето. Формализмот, стремешот за почести во светот, гордоста и самољубието ја ослабнале нивната ревност. Нивната свест повремено се буди, но тие не паѓаат на Карпата - Исуса Христа. Тие не му приоѓаат на Бога со скршени срца во покајание и признавање. Тие што во срцето ќе го почувствуваат делувањето на вистинско обратување, во својот живот ќе покажуваат плодови на Духот“. – *9 Сведоштво, 155.*

„Кога цврсто ќе се потпреме на Христа, тогаш имаме власт и сила која ни едно човечко суштество не може да ја одземе. Зошто е тоа така? - Затоа што сме соучесници во божествената природа. Затоа што сме ја избегнале расипаноста која владее во светот заради телесните желби - учесници во природата на Оној што дошол на оваа Земја облечен во човечка природа, за да стане поглавар на човечкиот род и изгради карактер без ни една дамка на грев.

Зошто мнозина меѓу нас се толку слаби и неделотворни? Затоа што го насочуваме погледот само на себе, затоа што го проучуваме сопствениот карактер, затоа што се трудиме да си направиме место за себе, за својата личност и за своите особини, наместо да го проучуваме Христа и Неговиот карактер“. – *9 Сведоштво, 187.*

б. Каква промена се случува кај нас кога навистина цврсто се држиме до овие ветувања? Римјаните 3:31; 8:14.

„Како христијани, ние се обврзавме дека ќе ги препознаеме и исполнуваме нашите одговорности и ќе му покажеме на светот дека сме тесно поврзани со Бога. На овој начин Христос треба да се открие преку побожните зборови и постапки на Неговите ученици..

Бог бара од нас совршена послушност на Неговиот закон - израз на Неговиот карактер... Овој закон е одглас на Божјиот глас кој ни кажува: Посвети, да уште посвети. Посакајте ја полнотата на Христовата благодат; да бидете гладни и жедни за правда. Ветувањето гласи: 'Ќе се наситите.' Нека вашето срце биде исполнето со силна желба за оваа праведност, чие дело, според словото Божјо, е мир, а нејзините ефекти ќе ви дадат вечна смиреност и доверба.

Наша привилегија е да бидеме соучесници во божествената природа, откако избегавме од расипаноста што е во светот преку похота“. – *Bible Training School, February 1, 1904.*

5. ЧУДЕСНО ОДДЕЛЕНИ

а. Објаснете ја Божјата волја за секое дете на човечкиот род. Јован 17:17; Псалм 119:151.

„Бог бара да бидеме усогласени со Неговиот лик. Светоста е одраз на светлите зраци на Неговата слава од Неговиот народ. Но, за да ја одразиме таа слава, мора да соработуваме со Бога. Нашето срце и ум мора да бидат испразнети од сè што води кон погрешно. Божјата реч мора да се чита и проучува со искрена желба да се стекне духовна сила од неа. Небесниот леб мора да се јаде и асимилира за да стане дел од животот. На тој начин добиваме вечен живот. Тогаш се слуша молитвата на Спасителот: 'Посвети ги со Својата вистина. Твоето слово е вистина.'

Ангелите не можат да ги заземат нашите места; но тие се подготвени да соработуваат со нас во привлекувањето души кон Христа; и бараат да работиме во заедница со нив“. – *Bible Training School, February 1, 1904.*

„Бог јасно кажал дека Тој бара од нас да бидеме совршени; и бидејќи тоа го бара, Тој имал намера да бидеме учесници во божествената природа. Само на тој начин можеме да бидеме успешни во нашата потрага по вечен живот. Христос ни дава сила за тоа“. – *Bible Training School, February 1, 1904.*

б. Каков е Божјиот повик кон нас во моментов? 2 Коринтјаните 6:15-18; 7:1.

„Творецот на вселената ти се обраќа како Татко полн со љубов. Ако во твоите склоности се одвоиш од светот, ако не дозволиш тој да те извалка, ако избегаш од расипаноста на светот во која тој западнал заради телесните желби, Бог ќе биде твој Татко, ќе те прими во Своето семејство и ти ќе станеш негов наследник. Наместо овој свет, доколку живееш живот во послушност, тој ќе ти го даде небесното царство, блаженство и вечен живот“. – *2 Сведоштво, 44.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

1. Од каде доаѓа поголема вера?
2. Што можеби не успеав целосно да сфатам во врска со Божјата љубов кон мене?
3. Како ми го одвлекуваат вниманието денешните „дрвја на спознанието на доброто и злото“?
4. Што ќе се случи ако сум цврсто закотвен во Христа како никогаш досега?
5. Според оваа лекција, како може да се усоврши мојот несовршен карактер?

Ревносно искачување по скалата

„Затоа, грижејќи се за ова сестрано, принесете кон верата своја добродетел, а кон добродетелта знаење, кон знаењето воздржување, кон воздржувањето трпение, кон трпението побожност“ (2 Петрово 1:5,6).

„Петар ни ја претставува скалата на вистинското посветување, чија основа лежи на земјата, додека највисокото скалило достигнува до престолот на Бесконечниот. Со еден напор не можеме да стигнеме до врвот на оваа скала. Мора да се искачуваме скалило по скалило. Во оваа борба ни се заканува опасност да станеме зашеметени, да се онесвестиме, па дури и да паднеме ако нашиот поглед не го насочиме нагоре, гледајќи кон Исуса, Зачетникот и Довршувачот на нашата вера“. – *The Review and Herald, December 1, 1885.*

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ:

Здравје и среќа, 497-502.

Недела

7. јули

1. СУШТИНСКИ ВАЖНА ХРИСТИЈАНСКА ОСОБИНА

а. Кој е следниот чекор во ревносно градење на нашата вера? 2 Петрово 1:5 (прв дел).

„Кога сме ја примиле верата на евангелието, прва должност ни е на својата вера да додадеме доблести и чисти начела и на тој начин својот ум и срце да ги очистиме за да можеме да го примиме вистинското знаење“. – *1 Сведоштво, 552.*

„Да се биде секогаш на стража и да се спротивстави на злото претставува постојана борба; но се исплати да се извојува победа по победа над себе и над силите на темнината...“

Без чиста, неизвалкана доблест, никој никогаш не може да се искачи на почесна позиција. Сепак, благородните стремежи и љубовта кон праведноста не се наследени. Карактерот не може да се купи; тој мора да се формира со ригорозен напор да се спротивстави на искушенијата. Формирањето правилен карактер е дело на цел живот и е резултат на молитвено размислување поврзано со големата цел. Доблест на карактерот што го поседувате мора да биде резултат на вашите сопствени напори. Пријателите можат да ве охрабрат, но не можат да ја завршат работата наместо вас. Желбите, воздишките, сонештата никогаш нема да те направат одличен или добар. Треба да се искачиш. Затоа, препаша ги бедрата на твојот ум и оди на работа со сета сила на волјата“. – *Fundamentals of Christian Education, p. 187.*

2. ЗНАЕЊЕ ПОТРЕБНО ЗА СПАСЕНИЕ

а. Опишете го видот на знаење што сме повикани да го постигнеме додека се искачуваме по скалата на Петар. 2 Петрово 1:5 (последен дел); Јован 17:3.

„Апостолот пред верниците ги претставува скалилата на христијанското совршенство, чиј секој чекор претставува постојан напредок во спознанието на Бога, а во чие искачување нема застој...

Првата задача на верникот откако ја примил верата во Евангелието е да додаде на својот карактер доблест, а со тоа да го очисти срцето и да го подготви умот да прими знаење за Бога. Ова знаење е основата на секое вистинско образование и секоја вистинска служба. Тоа е единствената вистинска одбрана од искушението и само таа може човекот да го направи сличен на Бога по карактер. Преку спознанието за Бога и Неговиот Син Исус Христос, на верникот му се дава 'сè што е потребно за животот и побожноста'. Ниту еден добар подарок не му се задржува на оној кој искрено сака да ја добие Божјата праведност“. – *The Review and Herald, September 19, 1912.*

„Мораме да учиме за Христос. Мора да знаеме што е Тој за оние што ги откупил. Мораме да сфатиме дека преку верата во Него имаме привилегија да бидеме учесници во божествената природа и така да избегаме од расипаноста што постои во светот преку похота. Тогаш се чистиме од секаков грев, од сите недостатоци на карактерот. Не треба да задржиме ниту една грешна склоност...

Како учесници во божествената природа, ќе ги искорениме сите наследени и негувани склоности кон злото од карактерот и ние стануваме жива сила за добро. Постојано учејќи од божествениот Учител, секојдневно причестувајќи се со Неговата природа, ние соработуваме со Бога во надминување на сатанските искушенија. Бог работи и човекот работи, за човекот да биде едно со Христа, како што Христос е едно со Бога“. – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 7, p. 943.*

б. Наведете друг вид на знаење кое е неопходно за христијанскиот раст. Псалм 77:6; 2 Коринтјаните 13:5.

„Мораме да го согледаме своето сиромаштво и своите потреби за Христос да ни помогне. Мораме вистински да се познаваме самите себе. Христос може да го спаси само оној што е свесен дека е грешник. Само ако ја согледаме својата потполна беспомошност и ако се одречеме од самоувереноста, ќе можеме да се потпреме на божествената сила“. – *Сведоштво, 316.*

3. НАМЕСТО ГУБЕЊЕ КОНТРОЛА - САМОКОНТРОЛА

а. На која тема се фокусираат вдановените учители на евангелието? Дела 24:24,25; Филипјаните 4:5.

„Зборував со луѓето околу час и половина за Петровата скала на посветувањето, која се состои од осум скалила. Се осврнав на умереноста и важноста родителите да ги учат своите деца на самоодрекување и самоконтрола, како и да не им се препуштат на апетитот и вкусот на сметка на менталната, моралната и физичката сила.

Поуките за самоконтрола и самоодрекување мора да се стекнуваат преку воспитувањето во детството и младоста. Апетитот мора да се заузда и негува, а оваа одговорна работа им е дадена на родителите. Младите во минатите генерации беа показател за општата состојба на општеството.

Кога родителите би ја извршиле својата должност да постават трпеза со здрава храна, отфрлајќи ги надразнувачите и стимулансите, а во исто време ги научиле своите деца на самоконтрола и ги тренирале нивните карактери да развијат морална сила, сега немаше да се занимаваат со лавот на неумереноста. Откако ќе се формираат навиките на уживање, кои со текот на времето ќе станат се посилни, колку е тешко тогаш за оние кои не биле соодветно обучени во младоста да ги прекинат своите грешни навики и да научат да се зауздаат себеси и своите неприродни апетити! Колку е тешко да се поучуваат таквите и да се натераат да ја почувствуваат потребата од христијанска воздржаност, кога ќе достигнат зрелост! Часовите за воздржување треба да започнат додека бебето е сè уште во лулка“. – *The Review and Herald, May 11, 1876.*

б. Кое е следното скалило на скалата - и зошто? 2 Петрово 1:6 (прв дел).

„Бог не му дава на човекот дозвола да ги крши законите на неговото битие. Но, попуштајќи им на искушенијата на сатаната да се препушти на неумереноста, човекот ги потчинува своите повисоки способности на животинските апетити и страсти, а кога тие ќе добијат надмоќ, човекот, кој е создаден малку пониско од ангелите, со особини што можел на највозвишен начин да ги облагороди, се потчинува на сатанската власт. Непријателот лесно допира до оние кои се робови на апетитот. Преку неумереноста, некои жртвуваат половина, а некои две третини од своите телесни, ментални и морални способности. Оние кои сакаат да имаат бистар ум за да ги препознаат измамите на сатаната, мораат да ги потчинат своите телесни желби на разумот и совеста. Моралот и енергичното делување на повисоките сили на умот се од суштинска важност за усовршување на христијанскиот карактер“. – *The Health Reformer, March 1, 1878.*

4. ТРПЕНИЕТО Е НЕВОЗМОЖНО БЕЗ ВОЗДРЖУВАЊЕ

а. Како воздржаноста (умереноста) води до следната важна особина на скалата? 2 Петрово 1:6 (среден дел); Лука 21:19.

„Секоја навика или практика што ги ослабува нервните и мозочните сили, или физичката сила, го спречува развојот на следната благодат што доаѓа по воздржаноста - трпението...

Човек кој е неумерен, кој користи стимулативни задоволства - пиво, вино, силни пијалаци, чај и кафе, опиум, тутун или која било од овие штетни материи - не може да биде трпелив човек. Тогаш, воздржаноста е скалилото на скалата на кое мораме да ги поставиме нашите нозе, пред да можеме да ја додадеме благодатта на трпението. Во храната, во облекувањето, во работата, во редовното работно време, во здравото вежбање, мора да бидеме водени од знаењето што сме должни да го стекнеме, за да можеме со сериозен напор да се поставиме во правилен однос кон животот и здравјето“. – *Our High Calling*, p. 69.

б. Како воздржаноста помага да се развие трпеливост — и зошто и двете особини се толку важни во последните денови од историјата на Земјата? Откровение 14:12.

„Злоупотребата на желудникот и попуштањето на апетитот се најчести причини за повеќето црковни неволји. Оние што се неумерени и неразумни во јадењето и работата, неразумни се и во своите зборови и постапки. Неумерениот човек не може да биде трпелив. Неумерени не се само оние што пијат алкохолни пијалаци. Гревот на неумереноста во јадењето, пречестите и преобилни оброци, јадење премногу богата и нездрава храна го попречува здравото функционирање на органите за варење, неповолно влијае на мозокот, го изопачува расудувањето, и човекот станува неспособен разумно, трезвено и здраво да мисли и работи. Токму тоа е извор на постојани тешкотии и расправи во црквата. Поради тоа, за припадниците на Божјиот народ да Му бидат угодни, прославувајќи го и со телото и со душата, мораат ревно да се спротивставуваат на задоволувањето на апетитот, трудејќи се во сè да бидат умерени. Тогаш ќе бидат во состојба јасно да ја сфатат вистината во сета нејзина убавина и да живеат според неа, и со својот разумен, мудар и доследен живот да не им даваат на нашите непријатели никаква прилика да ја напаѓаат и исмеваат вистината““. – *1 Сведоштво*, 618.

5. ПРЕКРАСЕН РЕЗУЛТАТ НА ТРПЕНИЕТО

а. Што треба да развие вежбањето на трпението кај нас? 2 Петрово 1:6 (последен дел).

„Нетрпеливоста води до расправи, обвинувања и тага; а трпението го истура мелемот на мирот и љубовта во искуствата од домашниот живот. Кога ја применуваме скапоцената благодат на трпение кон другите, тие ќе го одразуваат нашиот дух и ќе бидеме собрани кај Христа. Трпението ќе се залага за единство во црквата, во семејството и во заедницата. Оваа благодат мора да биде вткаена во нашите животи. Секој мора да се качи на ова скалило на христијанскиот напредок и на верата, добродетелта и воздржаноста да ја додаде благодатта на трпението.

„'Кон трпението побожност.' Побожноста е плод на христијанскиот карактер. Ако останеме на Лозата, ќе го донесеме плодот на Духот. Животот на Лозата ќе се манифестира преку гранките. Ако сакаме да ја носиме благодатта на побожноста, ние мора да имаме близок и интимен однос со небото. Исус мора да биде гостин во нашите домови, член на нашето домаќинство, ако го одразуваме Неговиот лик и покажеме дека сме синови и ќерки на Севишниот. Побожноста е прекрасна доблест во домот. Ако Господ остане со нас, ќе чувствуваме дека сме членови на Христовото семејство. Ќе сфатиме дека ангелите нè набљудуваат и нашето однесување ќе биде љубезно и трпеливо. Негувајќи учтивост и побожност, ќе се подготвиме за влез во небесните дворови. Нашиот разговор ќе биде свет, а нашите мисли насочени кон она што е небесно.

Енох одел со Бога. Тој го почитувал Бога во секоја сфера од својот живот. И дома и додека бил зафатен со работа, тој се прашувал: 'Дали ова ќе му биде угодно на Бога?' Секавајќи се на Бога и следејќи ги Неговите совети, неговиот карактер се променил и станал побожен човек чии патишта му биле удобни на Бога“ – *The Review and Herald, February 21, 1888.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

1. Зошто треба да негувам активни и пасивни христијански доблести?
2. Како можам подобро да го запознаам Бог - и зошто е тоа неопходно сега?
3. Во кои области од мојот живот треба да покажам поголема воздржаност?
4. Зошто е толку важно трпението во едно сè понепријателско и агресивно општество?
5. Каде и како се манифестира побожноста, како што се гледа во примерот на Енох?

Дајте им приоритет на другите во чест

„Со својата братска љубов сакајте се срдечно едни со други; натпреварувајте се во почитувањето еден кон друг“ (Римјаните 12:10).

„Мораш да се навикнуваш да ги цениш другите повеќе отколку себе. Биди помалку задоволен со самиот себе, помалку самоуверен; развивај во себе христијански особини: трпение и братска љубов“. – 4 Сведоштво, 133.

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ:

5 Сведоштво, 162-177.

Недела

14. јули

1. БРАТОЉУБИВОСТ

а. Што мора да се манифестира како природна последица на вистинската поврзаност со Бога? 2 Петрово 1:7 (прв дел); Марко 12:28-31.

„Подигнете го знамето, подигајте го сè повеќе и повеќе. Укажете им на луѓето на дваесеттата глава од Втората книга Мојсеева (Излез) во која е запишан Божјиот закон. Првите четири заповеди ни укажуваат на должноста кон Творецот. Тој што не му е верен на Бога, не може да му биде верен ниту на својот ближен. Тој што го љуби Бога над сè, ќе го љуби и својот ближен како самиот себе. Гордоста се издигнува до суетата, наведувајќи го човечкото битие себе да се смета за бог. Христовото Евангелие ја посветува душата и го уништува самољубието“. – 9 Сведоштво, 211,212.

„Никој не може да го сака Христа, а да не ги сака Неговите деца. Кога сме соединети со Христа, го имаме Христовиот ум. Чистотата и љубовта блескаат во карактерот, кротоста и вистината владеат со животот. Самиот израз на лицето се менува. Христос кој пребива во душата делува како преобразувачка сила, а надворешниот изглед сведочи за мирот и радоста што владеат внатре. Ние се храниме со љубовта Христова, како што прачката црпи храна од лозата. Ако сме накалемени во Христа, ако влакно по влакно сме поврзани со Живата Лоза, ќе сведочиме за тоа со тоа што ќе донесеме изобилни гроздови живи плодови. Ако сме поврзани со Светлината, ќе бидеме канали на светлината и со нашите зборови и постапки ќе ја рефлектираме таа светлина во светот“. – *Selected Messages, bk. 1, p. 337.*

2. БРАТОЉУБИВОСТ ОД СРЦЕ

а. Како братољубивоста е тесно поврзана со вистинската вера во Бога, и со правилното сведоштво за Христа? 1 Јованово 4:20,21; Јаков 3:17.

„Нам ни е кажано да додадеме кон побожност, братољубивост. О, колку ни е потребно да го направиме овој чекор, да ја додадеме оваа особина на нашиот карактер! Во многу од нашите домови се манифестира тврд, борбен дух. Критичките зборови и нељубезните постапки се навредливи за Бога. Небото не трпи диктаторски заповеди и арогантни и надмоќни ставови. Причината поради која има толку многу разлики меѓу браќата е затоа што тие не додале братољубие. Треба да ја имаме истата љубов кон другите како што Христос ја има кон нас. Господарот на небото го проценува човекот според неговата вистинска вредност. Ако е нељубезен во својот земен дом, тој е неподобен за небесен дом. Човек кој ќе прави како што сака, без разлика кој тагува, нема да биде задоволен ниту во рајот, ако не може да владее таму. Само кога Христовата љубов ќе владее во нашите срца, Божјиот мир ќе остане во нашите домови. Ако го барате Бога со понизен и скрушен дух вашето срце ќе се стопи од сочувство за вашите браќа“. – *The Review and Herald, February 21, 1888.*

б. Наведете го основниот чекор во негувањето братољубивост. Матеј 6:12,14,15; Ефесјаните 4:32.

„Ние бараме Бог да биде милосрден кон нас во таа мера во која ние сме милосрдни спрема другите. Христос кажува дека Господ според ова правило ќе постапува со нас: 'Бидејќи, ако им ги простите на луѓето гревовите нивни и вам ќе ви ги прости вашиот Татко небесен. Ако, пак, не им ги простите гревовите на луѓето и вашиот Татко нема да ви ги прости вашите' (Стихови 14 и 15). Чудесни услови! Но колку се малку тие што ги разбираат и кои пазат на нив! Еден од најчестите гревови, кој доведува до најтешки последици е духот на непростување. Колку се оние кои негуваат омраза и одмазда во своето срце, а сепак се поклонуваат пред Бога и бараат да им прости како и тие што простиле. Тие, несомнено, не го сфаќаат вистинското значење на оваа молитва, инаку не би се осмелиле да ја изговорат. Секој ден и секој час ние зависиме од Божјото милосрдие кое проштева. Како тогаш можеме да негуваме омраза и злоба кон своите ближни кои се грешници како и ние! Кога христијаните во секојдневниот живот би ги спроведувале начелата на оваа молитва, каква благотворна промена би се извршила во црквата и во светот! Тоа би било најубедливото сведоштво коешто може да се даде за вистинитоста на библиската вера“. – *5 Сведоштво, 170.*

3. НАДМИНУВАЊЕ НА ПРЕЧКИТЕ ДО БРАТОЉУБИВОСТ

а. Опишете ја широчината и длабочината на вистинската братољубивост. Римјаните 12:9,10; Филипјаните 2:3.

„Павле сака да правиме разлика меѓу чистата, несебична љубов која е плод на Светиот Дух и празната и лажна љубов со која изобилува светот. Оваа ниска и измамлива љубов завела многу души. Таа сака да ја избрише разликата меѓу доброто и злото, сожалувајќи го престапникот, наместо верно да му укаже на неговите грешки. Ваквото постапување никогаш не е плод на вистинско пријателство. Духот од кој се раѓа таа живее само во телесното срце. Христијанинот кој сака да биде благ и милосрден и која сака да проштева не може да се чувствува во хармонија со гревот. Тој ќе се гнаси од злото и ќе се држи до она што е добро, дури и кога заради тоа би морал да го жртвува пријателството на безбожниците. Христовиот Дух нè учи да го мразиме гревот, но да бидеме подготвени за секаква жртва за да го спасиме грешникот“. – 5 Сведоштво, 171.

б. Што често го попречува братољубието, и како да се ослободиме од таквата замка? Лука 6:45; Евреите 12:15.

„Често се слушаат разни навестувања па дури и остри критики на сметка на другите, но во исто време токму тие кои ги изнесуваат таквите навестувања и критики, се слепи кон сопствените недостатоци“. – 4 Сведоштво, 222.

„Зборувањето зло е двојно проклетство кое потешко го погодува говорникот од слушателот. Кој сее семе на неслога и расправи и во сопствената душа жнее плод на смртта. Колку е беден тој што озборува и секогаш претчувствува зло...“

Гревот на зборување зло почнува со негување на зли мисли. Измамата (лукавството) ја опфаќа нечистотијата во сите облици. Ако негуваме една нечиста мисла, ако негуваме една несвета желба, душата станува затруена, а нејзината исправност осквернета... Ако не сакаме да направиме грев, тогаш мораме да го избегнуваме и самото негово зачнување. Секое чувство и желба мораат да бидат потчинети на разумот и совеста. Секоја несвета мисла треба веднаш да се отфрли. Повлечете се во својот клет, следбеници на Христа! Молете се во вера и со цело срце. Сатаната демнее за да ве фати во својата стапица. Морате да добиете помош одозгора ако сакате да се спасите од неговите измами“. – 5 Сведоштво, 176,177.

4. СИГУРНИ ДОКАЗИ ЗА УЧЕНИШТВО

а. Кога љубовта на многумина заладува, кое библиско начело често го забораваме? Тит 3:2. Што ќе се случи доколку го почитуваме? Јован 13:35.

„Ако 'клеветникот на браќата' најде пристап во срцето на еден од овие луѓе (со иста вера), контролирајќи го умот и мечтата, тоа ќе предизвика љубомора, сомнеж и завист; а оној што мислел дека е сигурен во љубовта и пријателството на својот брат, ќе согледа дека се сомнева и во него и во неговите мотиви. Лажниот брат ги заборава сопствените лични слабости, заборава на својата обврска да не мисли и да не зборува никакво зло, за да не го обесчести Бога и да не го рани Христа во личноста на Неговите светци, па за секој реален или замислен недостаток се коментира безмилосно, а карактерот на братот е прикажан како мрачен и сомнителен.

Постои предавство на света доверба. Работите што се изговараат со целосна братска доверба се повторуваат пред другите и погрешно се толкуваат; секој збор, секоја постапка, колку и да е добронамерна и безопасна, е под лупа и изложена на ладна, злонамерна критика на оние кои се оценети како премногу благородни, премногу искрени, за да го злоупотребат пријателството и братската доверба. Бидејќи срцата се достапни за милост, разбирање и Божја љубов, потсмевачкиот, презрив дух, кој сатаната го покажува кон своите жртви неизбежно се открива.

Така се однесуваа кон Спасителот на светот, и ние сме изложени на влијанието на истиот злонамерен дух. Дојде време кога не е безбедно да се верува во пријател или брат.

Како што шпиони го демнеа Христа за да Го фатат во нешто, така и сега нè следат нас. Ако сатаната успее да ги употреби таканаречените верници за да ги обвини своите браќа, тој е многу задоволен; зашто оние што го прават тоа му служат исто како Јуда кога го предаде Христа, иако можеби тоа го прават од незнаење“. – *The Review and Herald, June 3, 1884.*

„Ако некој брат направил јавен грев, не пренесувај го тоа на другите, туку со љубов кон душата на својот брат и со срце полно сочувство и милост укажи му на заблудениот на неговиот грев, а потоа препушти му го тоа нему и на Господ. Со тоа си ја извршил својата должност. Не е твое да изрекуваш пресуда.

Да се направи сплетка за некој брат да се заузда, осуди и да се задржи под осуда станало мошне лесно. Постои извесно ревнување за Бога, но не според разумот. Кога секој би настојувал најнапред сè да биде како што треба во неговото сопствено срце, сведоштвото на верниците би доаѓало од длабината на душата кога тие би се состанале, и тоа би имало добро влијание на оние што сè уште на ја прифатиле вистината. Таквата манифестација на Божјиот Дух би им зборувало на нивното срце дека навистина сте Божји деца“. – *1 Сведоштво, 165.*

5. ДО САМИОТ КРАЈ

а. Каков апел се упатува до црквата до крајот на времето? Евреите 13:1.

„Љубовта и добрата волја која ја покажуваме кон своите пријатели само тогаш кога тие ги одобруваат нашите постапки, немаат вистинска вредност, бидејќи тоа е природно и за срцето кое не е препородено. Оние кои тврдат дека се Божји деца и дека одат во светлина не треба да се чувствуваат навредени и да се лутат кога нешто ќе им го попречи патот.

Ти ја сакаш вистината и се залагаш за нејзиното ширење. Ќе се најдеш во различни околности за твојата верност кон вистината да се искуша и да се провери. Ако си подготвен да се потчиниш на неопходната дисциплина, ќе можеш да развиеш вистински христијански карактер. Во прашање се твоите животни интереси. Она што ти е најпотребно тоа е вистинска светост и дух на самопожртвуваност. Можеме да ги стекнеме сите можни знаења за вистината и да ги читаме нејзините најскриени тајни, па дури и своето тело да го дадеме да изгори поради неа, па сепак ако ни недостигаат љубов и милосрдие, ќе бидеме како своно кое свони, или кимвал што свечи...

Колку малку знаеш за духовните страдања и искушенија на оние несреќници кои во недостиг на одлучност и морална сила се оковани со синцирите на темнината. Потруди се да ги разбереш слабостите на другите. Помогни им на оние на кои помошта им е неопходна, распни го своето 'јас' и предај го своето срце во потполност на Исуса, за да можеш начелата на вистината навистина да ги применуваш во својот секојдневен живот. Тогаш, како никогаш досега, ќе бидеш благослов за црквата и за сите со кои доаѓаш во контакт“. – 4 *Сведоштво*, 133.

„Кога нашите браќа и сестри би сакале да бидат Божји мисионери, кои ги посетуваат болните и несреќните, кои трпеливо и нежно се залагаат за грешникот – накратко кога би се угледале на Примерот – црквата би напредувала во сите свои области“. – 5 *Сведоштво*, 176.

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

1. Опишете што другите можат да сфатат во ставот на оној кој го сака Бога.
2. Како можам да негувам посилно чувство на братољубие во моето срце?
3. Меѓу оние што ги познавам, кон кого треба да покажам подлабоко братољубие?
4. Како можам да го наречам гревот со неговото вистинско име, а сепак да избегнувам обвинувачки дух?
5. Зошто имам склоност, во моите мисли, да бидам груб кон некои кои можеби се слаби?

Највисока Цел

„А над сето тоа облечете се во љубов, која сè сврзува во совршенството“ (Колосјаните 3:14).

„Кога посветените верници ќе се соберат, нивните разговори не се однесуваат на несовршенството на другите, ниту имаат призвук на мрморење или жалби, туку главно се сведуваат на милосрдие и љубов која е врската на совршенството“. – *1 Сведоштво, 509.*

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ:

5 Сведоштво, 154-157.

Недела

21. јули

1. НАД И ПРЕКУ ПРИРОДНИТЕ СКЛОНОСТИ

а. Зошто љубовта се спомнува само по братољубивоста? 2 Петрово 1:7 (последен дел); Римјаните 5:7,8; Јаков 3:17.

„Ние треба да ги сакаме луѓето заради Христа. На природното срце му е лесно да сака неколку омилени избраници и да биде пристрасен кон нив; но Христос ни заповеда да се сакаме еден со друг како што Тој нè возљубил нас“. – *Testimonies to Ministers, p. 156.*

б. Што поврзува Исус со совршенството? Матеј 5:43-48; Лука 6:36; Колосјаните 3:14.

„Народот беше восхитен од чистотата и моралното достоинство на нашиот Спасител, а Неговата несебична љубов и нежна добрина ги освои нивните срца. Тој беше олицетворение на совршенството“. – *Gospel Workers, p. 73.*

„Не негувајте чувство на возвишена надмоќ, сметајќи се себеси за подобри од другите. 'Затоа, кој мисли дека стои, нека гледа да не падне.' Ќе имате мир и спокојство кога ќе ја предадете својата волја на волјата Христова. Тогаш љубовта Христова ќе владее во срцето“. – *Messages to Young People, p. 73.*

2. СТАВОТ ДАДЕН ОД НЕБОТО

а. Опишете ја длабочината на вистинскиот христијански став кон другите. Псалм 101:2; Филипјаните 2:1-4.

„Избрзаниот и лесно возбудлив темперамент ќе биде омекнат и скротен со маслото на Христовата благодат. Чувството за простените гревови ќе го донесе тој мир кој го надминува секое разбирање. Ќе се појави искрена желба да се надмине сè што се спротивставува на христијанското совршенство. Разликите ќе исчезнат. Оној кој претходно имал навика да им наоѓа мана на другите, ќе види многу поголеми маани во неговиот карактер“. – *Messages to Young People, p. 73.*

б. Како може ставот опишан погоре да се воспостави во срцето на секој од нас? Филипјаните 2:5-8; 1 Коринтјаните 2:16.

„Љубовта кон себе го нарушува нашиот мир. Кога нашето „јас“ живее во нас, ние секогаш сме подготвени да го браниме од нападите и навредите; а кога тоа е мртво, и нашиот живот е скриен со Христа во Бога, тогаш никогаш нема да нè рануваат омаловажувањето и потценувањето. Ќе бидеме глуви за префрлувањата и слепи за презирањата и навредите... Христовиот мир е непроменлив и траен. Тој не зависи од животните околности, од големината на земното богатство ниту од бројот на земните пријатели. Христос е извор на жива вода, и среќата која потекнува од Него никогаш нема да престане.

Христовата кротост, покажана во домот, ќе ги усреќи сите домашни. Таа не предизвикува кавга, не возвраќа налутено, туку ги смирува вознемирените темпераменти и зрачи со благост која ја чувствуваат сите оние кои се наоѓаат во нејзиниот магичен круг. Секаде каде се негува, таа ги прави семејствата на земјата дел од едно големо небесно семејство.

За нас би било далеку подобро да страдаме поради лажни обвинувања отколку самите да си создаваме мака одмаздувајќи им се на своите непријатели. Духот на омраза и одмазда потекнува од сатаната и може да му донесе само зло на оној кој го носи во себе. Понизноста на срцето, онаа кротост која е плод на престојувањето во Христа, тоа е тајната на вистинската среќа. 'Ќе ги возвиши кротките, спасувајќи ги' (Псалм 149:4)". – *Мисли од гората, 16,17.*

3. ЛУБОВ - ВИСТИНСКА НАСПРОТИ ЛАЖНА

а. Опишете ја вистинската љубов што Бог е подготвен да им ја даде на сите кои искрено ќе ја ценат и длабоко ќе ја негуваат. Матеј 5:6; 1 Коринѓаните 13:4-8.

„За да може црквата да напредува, нејзините членови мора да се трудат да ја негуваат и развиваат драгоцената билка на љубовта. Укажувајте ѝ секаква предност за таа да цвета во срцето. Секој христијанин во својот живот треба да ги покаже особините на божествената љубов, да покажува дух на трпение, благост и слобода од завист и љубомора. Луѓето кои имаат ваков карактер нема да ги одбиваат другите, нема да бидат непристапни, студени и нечувствителни кон потребите на другите. Личноста, која во себе ја негува оваа драгоцената билка на љубовта, ќе биде со самопожртвуван дух и нема да загуби власт над себе дури и ако биде предизвикана. Таа нема на другите да им припишува зли побуди и намери, туку длабоко ќе жали за гревот доколку тој се открие во било кој ученик на Христа.

Љубовта не се издига себеси. Таа е понизна; таа никогаш не го поттикнува човекот да се фали и да се воздига себеси. Љубовта кон Бога и кон ближните нема да се открива во непромислени постапки, ниту ќе нè учи да бидеме арогантни, да наоѓаме мани или да бидеме диктатори. Љубовта не се превознесува. Срцето во кое владее љубовта ќе стане благо, учтиво и сочувствително кон постапките на другите, без разлика дали тие ни се пријатни или не, дали нè почитуваат или се лоши кон нас. Љубовта е делотворно начело; таа доброто на другите постојано го држи пред нас, така зауздувајќи нè да не бидеме невнимателни при нашите постапувања, за да не претрпиме неуспех во својата намера да приведуваме души кон Христа. Љубовта не ја бара својата награда. Таа не ги тера луѓето да гледаат само за свое добро и да си попуштаат себеси. Почитта која честопати му ја укажуваме на своето 'јас' го спречува растењето на љубовта во нас“. – *5 Сведоштво, 123,124.*

б. Како сме предупредени за лажната љубов? Јаков 2:19; Јуда 11-13.

„Старешината Б изгледаше како многу свет човек. Имаше многу да каже за љубовта. Зборувајќи за верата, тој рече: 'Сè што ни треба да направиме е да веруваме, тогаш што и да бараме од Бога ќе ни биде дадено. Брат Вајт одговори: 'Благословите се ветени под услови.' 'Ако останете во Мене, и зборовите Мои во вас, тогаш, што и да посакате, барајте и ќе ви биде' (Јован 15:7). Вашата теорија за вера е празна како буре со брашно без капак и без дно. А што се однесува до вистинската љубов, тоа е многу нежна доблест која никогаш не скршнува од патот на библиската вистина“. – *Spiritual Gifts, vol. 2, p. 46.*

4. ВАЖНО ПРАШАЊЕ

а. Колку е важно за нас да изобилуваме со сите христијански благодати наведени како скалила на Петровата скала? 2 Петрово 1:8.

„Треба да обилувате со христијански доблести. Посветете Му ги на својот Спасител најубавите и најсветите чувства. Покорете се целосно на Неговата волја. Тој не прима ништо што не е целосно. Не дозволувајте вашата истрајност да ја расколебаат потсмевот и исмејувањата на оние кои се во власт на суетата. Одете по Спасителот во добро и во зло и сметајте го носењето на Христовиот крст за радост и за света чест. Исус ве љуби. Тој умрел заради вас. Ако не се одлучите да Му служите со сите свои чувства, нема да можете да усовршите светост во Неговиот страв и на крајот ќе бидете принудени да ги слушнете страшните зборови: 'Одете од Мене!'“. – 2 Сведоштво, 237.

б. Што често занемаруваме во денешниот стресен свет? Песна над песните 2:15.

„Вие сте притиснати од голем товар на грижи, обврски и должности; но доколку е поголем притисокот, а бремето потешко, доколку ви е потребна божествена помош, Исус ќе биде ваш помошник. Вам постојано ви е потребна светлината на животот за да ја осветли вашата животна патека, и за да можете нејзините божествени зраци да ги пренесувате и на други. Божјото дело претставува совршена целина, бидејќи е совршено во сите свои делови. Совесното подарување на внимание и на она што светот го смета за безначајно, претставува вистинска убавина и успех во животот. Мали дела на милосрдие, неколку зборови на љубезност, мали докази на самооткажување, мудро то искористување на скромните можности, грижливото усовршување на малубројните таленти - тоа ги прави луѓето големи во Божјите очи. Кога верно и совесно ги извршувате и најситните животни должности, кога особините на благодат ви се во срцето и се множат, тоа ќе ве направи совршени и подготвени за секое добро дело.

Не е доволно само да се биде подготвен на финансиско помагање на Божјото дело. Тој бара безрезервно да Му ги посветиме сите сили на своето битие. Неподготвеноста да Му се предадете е најголема грешка во вашиот живот. Можеби сметате дека на положба каква што е вашата многу е тешко да се одржува тесна поврзаност со Бога; меѓутоа, ако ја пропуштите таа предност, вашата работа ќе биде десетпати потешка...

Бог бара потполна посветеност и совршена предаденост и не прима ништо помалку од тоа. Доколку вашата положба е потешка и поодговорна, дотолку Исус ви е попотребен“. – 4 Сведоштво, 543,544.

5. ОПАСНА ЗАБОРАВНОСТ = СЛЕПИЛО

а. Што ќе се случи ако ни недостасуваат некои од христијанските благодати? 2 Петрово 1:9; Откровение 2:4.

„Оној кој не се искачува по скалата на напредокот, додавајќи една доблест на друга е 'слеп и кусоглед'. Тој не разбира дека без да ги преземе овие последователни чекори во искачување по скалата скалило по скалило, растејќи во благодатта и познавањето на нашиот Господ Исус Христос, тој не се става себеси во позиција каде што светлината Божја над скалата се рефлектира врз него. Бидејќи тој не додава доблест на доблеста, тој ги заборавил Божјите барања за него, како и фактот дека треба да добие простување на гревовите преку послушност кон Божјите барања. Тој е во положба на грешник пред Бога. Ако ја има Христовата благодат, ќе ја практикува и умножува, но ако не вроди плод во добри дела за слава Божја, останува во состојба на слепило, незнаење, самопопустливост и грев. Тој не гледа далеку. Неговите очи се вперени во земјата, а не во Бога над скалата.

Оваа група на луѓе може да има земни предности, но тие не ги разбираат придобивките и благословите на животот во светлината што свети од Бога над скалата. Тие не ги знаат работите што придонесуваат за нивниот мир. Тие не можат да го видат минатото со јасен духовен поглед, бидејќи не ги гледаат работите како што ги гледа небото. Тие некогаш уживаа во Божјата љубов; се покајаа за своите гревови и се пријавија да станат слуги на Исус Христос, но ги заборавија сите завети дадени при крштевањето - сите свечени обврски што ги презедоа на себе да се стремат кон слава, чест и бесмртност“. – *Manuscript Releases, vol. 19, pp. 350, 351.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

1. Зошто и во кои ситуации сум изложен на ризик од неправедна пристрасност?
2. Под кои услови слабее мојот дух на милосрдие?
3. Како можеме да правиме разлика помеѓу вистинската и лажната љубов?
4. Кои мали, добротворни гестови имам тенденција да ги игнорирам?
5. Зошто сè уште ми недостасува љубов - и зошто ова е толку важно?

Дар во првата сабота за за Одделот за образование на Генералната конференција

Образованието, како и посветувањето, е доживотна задача и суштински дел од човечкото искуство. Оваа сабота, ја бараме вашата поддршка за да му помогнете на овој важен дел за црквата да го прошири своето влијание.

Ние треба да научиме да бидеме мисионери уште од нашите најрани години. 'Секој вистински ученик се раѓа за Божјото царство мисионер.' - *Копнежот на вековите*, 195.

'И пренесувај им ги на децата свои и зборувај за нив, кога седиш дома и кога си на пат, кога си легнуваш и кога стануваш.' (Второзаконие 6:7). И кога победата ќе биде обезбедена, а гревот и грешниците ги нема, делото на образованието ќе продолжи.

Сега, како никогаш досега, нашата црква мора да биде подготвена да обезбеди материјали што родителите можат да ги користат за да воспостават соодветна образовна основа за своите деца, младите да растат во познавањето на Божјата волја, а возрасните да продолжат да се збогатуваат.

За жал, повеќето образовни институции се оддалечија од наставните основи и станаа центри за индоктринирање на световните вредности. Сфаќајќи колку големо влијание има школувањето врз нивните деца, многумина побараа материјали за да им помогнат да ги едуцираат своите деца во чест и слава на Бога.

Затоа, одделот за образование на ГК креира цела наставна програма со фокус на оваа цел. Во соработка со нашите едукатори и различните уни и полски конференции, напорно работиме да ја подготвиме оваа наставна програма.

Сепак, проектот е поголем од финансиите со кои располагаме. Ни треба вашиот дарежлив придонес за да ги подготвиме материјалите, да ги преведеме и да ги направиме достапни. Вашата поддршка ни овозможува да подготвиме материјали со највисок квалитет, така што учениците што ги користат во нашите училишта и домашни училишта ќе бидат „квалификувани за корисност во овој живот и за служба на Бога во текот на вечност“. - *Counsels to Parents, Teachers, and Students*, p. 495.

Ние разбираме дека овој проект е голем, но вреди. Со ваша поддршка ќе создадеме материјали за да ги опреиме најмладите меѓу нас ефективно да ја пренесуваат евангелската порака до целиот свет. Однапред ви благодариме и Бог нека ги благослови и даровите и дарителите.

к а к о

Одделот за образование на Генералната конференција

Настојувајте!

„Браќа, затоа уште повеќе настојувајте да го зајакнете вашиот позив и избор, зашто, ако го вршите тоа, никогаш нема да погрешите“ (2 Петрово 1:10).

„Оние кои вистински се преобратиле, со крштевањето се погребуваат со Христос како што Тој бил положен во гробот, а од водениот гроб стануваат како што Тој воскреснал од гробот, за да живеат нов живот. Со верна послушност кон вистината тие треба да го потврдат својот повик и избор“. – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1115.*

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ:

9 Сведоштво, 186-188, 191-194.

Недела

28. јули

1. ПОВИК ЗА ТРУДОЉУБИВОСТ

а. Кој треба да биде најсериозниот приоритет во нашиот христијански живот? 2 Петрово 1:10. Зошто ова го вклучува крстот во нашето искуство? Матеј 10:38.

„Бог поставил одредени карактерни црти како стандард; и секој кој со Христовата благодат ќе го достигне стандардот на Неговото барање, ќе има изобилен пристап во царството на славата. Сите што сакаат да го достигнат овој стандард на карактерот ќе мора да ги користат средствата што Бог ги дал за таа цел. Ако сакате да го наследите спокојот кој останува за Божјите деца, мора да станете Негов соработник. Ти си избран да го носиш Христовото јарем - да го носиш Неговото бреме, да го кренеш Неговиот крст. Треба да бидете трудољубиви да го 'зајакнете вашиот позив и избор.' Пребарувајте го Светото писмо и ќе видите дека ниту еден син или ќерка на Адам не се избрани за да бидат спасени во непослушност кон Божјиот закон. Светот го отфрла Божјиот закон и го прогласува за неважечки; но христијаните се избрани за посветување преку послушност кон вистината. Тие се избрани да го носат крстот, ако сакаат да ја носат круната“. – *Fundamentals of Christian Education, p. 126.*

„Оној кој го избегнува крстот ја избегнува и наградата ветена на верните“. – *Sons and Daughters of God, p. 248.*

2. БОРЕЊЕ СО БОГА

а. Додека се трудиме да ги совладаме нашите карактерни недостатоци - и со тоа да го зајакнеме нашиот повик и избор - каков пример ни дал Исус како Син Човечки додека бил на земјата? Евреите 5:7,8.

„Градот бил обвиткан со тишина, учениците се вратиле во своите домови за да се освежат со сон, но Исус не спие. Тој од Маслинската Гора упатувал на Својот Татко божествени молитви да ги сочува Неговите ученици од злото влијание на кое секојдневно наидуваат во светот, да ја зајакне Неговата сопствена душа и да Го зајакне за должноста и неволјите на утрешниот ден. Додека следбениците спиеле, нивниот божествен Учител се молел цела ноќ. Ноќната роса и слана паѓале на Неговата глава наведната во молитва. Неговиот пример треба да им послужи на Неговите следбеници.

Вршејќи ја својата должност, Височеството на небото, Исус често се обраќал на Бога во сесрдна молитва. Тој секогаш не заминувал на Маслинската Гора, бидејќи Неговите ученици дознале за Неговото омилено засолниште и често оделе по Него. Одлучил да оди во тишината на ноќта, кога никој нема да Го вознемирува. Исус можел да исцелува болни и да подига мртви. Тој сам бил извор на благослови и сила. Им заповедал дури на бурата и грмотевиците и тие Му се покорувале. Бил без мани, чист од грев. А сепак се молел и тоа често со болни воздишки и солзи. Се молел за Своите ученици и за Себе самиот, поистоветувајќи се со нашите потреби, слабости и недостатоци кои се толку својствени за човечкиот род. Тој бил голем молител, без страстите на нашата падната, човечка природа, но опкружен со истите слабости, искушуван во сè како и ние. Исус преживувал маки поради кои му биле потребни помошта и поддршката на Неговиот Татко.

Христос е наш Пример“. – 2 Сведоштво, 508.

б. Објаснете го резултатот од таквиот силен молитвен живот. Дела 4:13.

„Исус живеел со живот на постојана доверба, поддржуван од постојана заедница; и Неговата служба била без пропуст или колебање и за Небото и за Земјата.

Како човек, понизно се обраќал до Божјиот престол сè додека она што е човечко во Него не било исполнето со небесна струја, која го поврзувала човечкото со божественото. Примајќи живот од Бога, Тој им давал живот на луѓето“. – Воспитување, 80.

3. ИСТРАЈНИ ВО ВЕРАТА

а. Што се случува секогаш кога не успеваме да одржуваме постојана трудољубивост за да го зајакнеме нашиот повик и избор? Езекиел 33:13. Наведете пример.

„Бог го покажал Своето незадоволство од тоа што Давид имал многу жени, со тоа што испратил казни врз него и дозволил злото од неговиот дом да се крене против него. Страшната несреќа што Бог дозволил да го снајде Давид, кој поради неговата чесност некогаш беше наречен човек според Божјото срце, е доказ за идните генерации дека Бог не оправдува никого што ги прекршува Неговите заповеди; виновникот сигурно ќе биде казнет, без разлика колку бил праведен и угоден на Бога во минатото додека го следел Господа во чистота на срцето. Кога праведникот ќе отстапи од својата праведност и ќе почне да прави зло, неговата поранешна праведност нема да го спаси од гневот на праведниот и свет Бог“. – *The Spirit of Prophecy, vol. 1, p. 379.*

„Постои вистина која мора да се прифати ако сакаме душите да се спасат. Држењето на Божјите заповеди е вечен живот за оној што ги прима. Меѓутоа, Светото писмо јасно покажува дека оние кои некогаш го знаеле патот на животот и се радувале на вистината се во опасност да паднат и да бидат изгубени. Затоа, потребно е одлучно, секојдневно обраќање кон Бога...“

Сите кои се обидуваат да ја поддржат доктрината за избор – еднаш во благодатта, секогаш во благодатта - го прават тоа против јасното: 'Така вели Господ'. – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 6, p. 1114.*

б. Наспроти ова, опишете каков треба да биде нашиот став и зошто секогаш мораме да имаме на ум една важна вистина. Езекиел 18:21; 1 Коринтјаните 15:1,2 (прв дел).

„Мнозина сметаат дека забравноста е доволен изговор и за најголемите пропусти. Но, зар тие не се надарени со умни способности како и другите? Ако е така, тогаш мора да го дисциплинираат својот ум да памети. Грев е да се биде забравен, грев е да се биде немарен! Ако ја усвоите немарноста како навика, лесно можете да го занемарите и спасението на својата душа и на крај да утврдите дека не сте подготвени за Божјото царство“. – *Христовите поуки, 358.*

„Кога ќе ви се укаже можност, читајте ја; врежувајте ги текстовите во своето помнење. Дури и кога одите по улица, можете да издвоите некој стих и да го читате, да размислувате за него и така да го врежете во меморијата“. – *Патот кон Христа, 90.*

4. ИЗБРАНИ ПО СВОЈ ИЗБОР

а. Каков ќе биде резултатот ако ги исполниме условите под кои го зајакнуваме нашиот позив и избор? 2 Петрово 1:10 (последен дел), 11.

„Божјиот идеал за Неговите деца е повозвишен, отколку што може да досегне највозвишената човечка мисла. 'Бидете совршени, како што е совршен вашиот небесен Татко'. Таа заповед е и ветување. Планот на откупување го прави возможно нашето целосно избавување од силата на сатаната. Христос секогаш ја одвојува покајничката душа од гревот. Тој дошол да ги уништи делата на сатаната и овозможил Светиот Дух да биде даден на секоја покајничка душа за да ја чува од грешење.

Не смее да се мисли дека моќта на искушувачот претставува извинување за некое лошо дело. Сатаната ликува, кога слуша како луѓето, кои се нарекуваат Христови следбеници ги оправдуваат маните во својот карактер. Токму тие оправдувања водат во грев. Нема оправдување за гревот. Светиот темперамент и животот сличен на Христовиот, му е достапен на секое Божјо дете што се кае и што верува“. – *Копнежот на вековите, 311.*

б. Како изборот на благодатта преку моќта на нашиот избор е прикажан во животот на Јаков и Исав? 1 Петрово 1:2 (прв дел); Римјаните 9:10–14; 11:4, 5.

„Исав и Јаков добиле потполно исто воспитание и сознание за Бога и обајцата слободно можеле да живеат според Божјите заповеди и да заслужат негова наклоност, но не постапиле обајцата на ист начин. Двајцата браќа се упатиле по различни патишта и нивните патеки сè повеќе се оддалечувале една од друга.

Затоа што имал можност да бира, Бог не го отфрлил тирански Исаву лишувајќи го од правото на благословите на спасението. Даровите на неговата милост преку Христа слободно му се достапни на секого. Човекот се запустува единствено ако сам, со сопствен избор, јури во пропаст. Бог во својата Реч ги изнел условите под кои секоја душа може да биде избрана за вечен живот послушност на неговите заповеди со вера во Христа. Бог го избрал карактерот кој е во целосна хармонија со неговите закони, и на секого што ќе ја постигне мерката поставена во неговото барање ќе му биде дозволено да влезе во царството на славата... 'Блажени се оние што ги исполнуваат заповедите негови, за да бидат достоини за дрвото на животот и да влезат низ портите во градот' (Откровение 22:14). Тоа е единствена можност на избор изложена во Божјата реч во врска со конечното спасение на човекот“. – *Патријарси и пророци, 207.*

5. ДРЖЕТЕ СЕ ДО ПОБЕДНИКОТ

а. Како апостол Павле го опишува својот духовен напредок? Филипјаните 3:12-14.

б. Како знаеме дека победата е можна во Христа? Филипјаните 1:6; Јуда 24; 1 Коринтјаните 1:30.

„Ние се спасуваме искачувајќи се скалило по скалило по тие скали, угледувајќи се на Христа, држејќи се цврсто за Него, качувајќи се чекор по чекор до Неговата висина, така што Тој ќе ни стане мудрост, праведност, посветување и откупување. Верата, разумот, воздржувањето, трпението, побожноста, братољубието и љубовта кон Бога тоа се скалила на овие скали...

Не е лесно да се заслужи непроценливото богатство на вечниот живот. Никој не може тоа да го заслужи, ако се препушти по струјата на овој свет. Ние мора да излеземе од светот, да се одвоиме и да не се допираме до ништо нечисто. Никој не може да постапува како светот, а световната струја да не го понесе со себе. Никој не може да се издигне без истрајни напори. Секој кој сака да победи, мора цврсто да се држи за Христа. Тој не смее да гледа наназад, туку својот поглед мора да го држи постојано насочен нагоре, стекнувајќи позитивни особини една по друга. Личната будност е цена на безбедноста. Сатаната игра животна игра за вашата душа. Не свртувајте ниту малку на негова страна, за со тоа да не му дадете предност над себе.

Ако некогаш стигнеме на небо, тоа ќе биде само благодарение на поврзувањето на своите души со Христа, на потпирањето на Него, како и на одвојувањето од светот, од неговите лудости и заведувања. Во таа цел мораме да соработуваме со небесните битија“. – *6 Сведоштво, 147,148.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

1. Каква врска има крстот со мојот живот?
2. Зошто интензитетот на мојот молитвен живот е толку важен за спасение?
3. Што предизвикува човекот да падне пред искушението?
4. Објасни зошто Бог го прифатил Јаков кој погрешил, а Исав бил отфрлен.
5. Цитирај некои ветувања што треба да ги имаш на ум додека се трудиш да ги надминеш?

Зајакнати во сегашната вистина

„Поради тоа секогаш ќе се трудам да ви ги напоменувам овие работи, иако ги знаете, и утврдени сте во сегашната вистина“ (2 Петрово 1:12).

„Ние не се сомневаме, ниту сме се сомневале, дека науката која денес ја исповедаме е сегашна вистина и дека ние се ближиме кон страшниот суд. Ние се подготвуваме да го дочекаме Оној Кој во придружба на светите ангели ќе се појави на небесните облаци за да им подари бесмртност на праведните и верните“. – *2 Сведоштво, 355.*

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ:

Рани списи, 61-71.

Недела

4. август

1. РАСТЕТЕ ТУКА И СЕГА

а. Што им нагласил апостол Петар на верниците? 2 Петрово 1:12-15.

„Во деновите на Лутер постоела сегашна вистина - вистина која во тоа време била од особена важност. И денес постои сегашна вистина за црквата. Оној кој прави сè според советот на Својата волја, нашол дека е потребно луѓето да ги доведе во разни околности и да им довери такви должности кои се својствени на времето во кое тие живеат и на условите во кои се наоѓаат. Доколку знаат да ја ценат привремената светлина, пред нив ќе се отворат и подлабоки погледи за вистината“. – *Големата борба, 143.*

б. Објаснете како треба да растеме во нашето разбирање за светлината од небото. Евреите 5:12-14; 6:1-3.

„Секој чекор на вера и послушност душата ја доведува во потесна врска со Светлината на светот, во која 'нема никаква темнина'“. – *Големата борба, 476.*

2. ОДГОВОРНОСТ

а. Како и зошто треба да го промениме нашиот начин на дејствување кога добиваме поголема светлина испратена од небото? Јаков 4:17; Изреки 4:18; Матеј 6:23.

„Бог му поставува барања на Својот народ кои се во склад со дадената благодат и вистина. И сите Негови праведни барања мора да бидат исполнети. Одговорните лица мора да одат во светлината која ги осветлува. Ако не направат така, нивната светлина ќе се претвори во темнина исто толку голема колку што била нивната светлина. Акумулирана светлина го осветлувала Божјиот народ, но мнозина не оделе по неа и заради тоа се наоѓаат во состојба на голема духовна слабост.

Божјиот народ не пропаѓа од недостаток на знаење. Нема да биде осуден заради тоа што не го познава патот, вистината и животот. Ќе го осуди вистината која допрела до нивното сфаќање, светлината која ја осветлувала душата, но која тој ја запоставил или ја одбил. Оние кои никогаш не се наоѓале во состојба да ја одбијат светлината, нема да бидат осудени. Што би можело повеќе да се направи за Божјото лозје од она што веќе е направено? Драгоцената светлина го осветлува Божјиот народ; но таа нема да го спаси ако тој не се согласи да биде спасен од неа и ако не ја предаде на другите кои се наоѓаат во темнина. Бог го повикува Својот народ на работа. Потребно е лично залагање, признавање, отфрлање на гревот и обраќање кон Господа. Таа работа не може никој да ја изврши наместо друг. Верското знаење се зголемило и во склад со тоа ќе се зголемат и обврските. Голема светлина ја осветлувала црквата, и таа ги осудува оние што одбиле да чекорат во неа. Кога би биле слепи, би биле без грех. Но тие ја виделе светлината, и слушнале за вистината, но сепак не стекнале ниту мудрост, ниту светост. Мнозина со години не напредувале во знаењето и во вистинската светост. Тие се духовни џуџиња. Наместо да напредуваат во совршенството, тие се враќаат во темнината и во оковите на Египет. Нивниот ум не е извежбан во побожност и во вистинската светост.

Ќе се разбуди ли Божјиот Израел? Дали сите оние кои зборуваат за побожноста ќе се трудат да го отфрлат злото, да му го признаат на Бога секој таен грех и да клекнат пред Него? Ќе сакаат ли во голема понизност да ги испитаат побудите на секоја своја постапка и да бидат свесни дека Божјото око гледа и испитува сè што е скришно? Вашето дело и посветеност на Бога нека бидат целосни. Тој бара да му се потчиниме и да му потчиниме сè што поседуваме. На проповедниците и на народот потребно им е ново обратување и преобразба на духот без кои не можеме да бидеме мирис за живот, туку само за смрт. Божјиот Народ ужива особени предности. Дадена му е голема светлина за да може да го постигне високиот повик во Исуса Христа. Меѓутоа, тој не е она што Бог сака и што одредил да биде“. – 2 Сведоштво, 123,124.

3. СЕГАШНА ВИСТИНА

а. Наведете примери за теми кои треба да бидат во фокусот на нашето проучување, од кои не треба да го одвлекуваме вниманието. Даниел 7:9,10; 8:14; Псалм 119:33-35.

„Во Божјата Реч има многу драгоцености, но 'сегашната вистина' е она што му е најпотребно на Божјото стадо денес. Видов дека постои опасност весниците да преоѓаат преку значајните точки на сегашната вистина а да се задржуваат на прашања кои што не придонесуваат за единство на заедницата и посветување на душите. Сатаната ќе ја искористи секоја можна прилика да му наштети на Божјото дело на ваков начин.

Меѓутоа, предметите какви што се: науката за светињата заедно со учењето за 2300 денови и ноќи, Божјите заповеди и верата Исусова, совршено се прикладни за да се објасни адвентното движење во минатото, да го изнесе нашиот сегашен став, да ја утврди верата на оние кои се сомневаат и да дадат доверливи докази за славната иднина. Повеќе пати видов дека тоа се најглавните предмети на кои весниците на Евангелието треба да се задржуваат“ – *Рани списи, 63.*

б. Во период од околу 180 години (релативно кратко во севкупниот распон на светската историја), кој бил клучниот аспект на сегашната вистина? Откровение 14:6-13.

„Објавувањето на првата, втората и третата ангелска порака е утврдена со словото на вдохновението. Ниту еден дел од нив не смее да се отстрани. Ниту една човечка власт нема повеќе право да го промени времето на објавување на овие пораки, како што не постои човек кој би имал право да го замени Новиот завет со Стариот. Стариот завет е евангелието претставено во слики и симболи. Новиот завет е суштината. И двата се подеднакво потребни. Стариот завет дава поуки од усните на Христос и овие поуки не ја изгубиле својата сила во ниту еден дел. Првата и втората порака беа објавени во 1843 и 1844 година, а сега сме во процес на објавувањето на третата; но сите три пораки допрва треба да се објават. Сега е важно како и секогаш во минатото тие да им се повторат на оние кои ја бараат вистината. Со пенкало и глас треба да ја објавиме пораката, покажувајќи го нивниот редослед и примената на пророштвата кои нè водат до третата ангелска порака. Третата порака не може да постои без првата и втората. Овие пораки треба да му ги пренесеме на светот во форма на печатени материјали, во говори, покажувајќи што се случило и што ќе се случи во историјата на пророштвата. – *Counsels to Writers and Editors, p. 26.*

4. КОПНЕЖ ЗА РАСТ

а. Опишете го ставот што ни овозможува да ја прифатиме сегашната вистина онака како што е откриена, дури и кога другите ја отфрлаат. Еремија 29:13; Матеј 18:3; Јован 7:17.

„Кога ќе се понизиш и ќе станеш како мало дете, подготвен да слушаш и да бидеш воден. Кога својот разум и својата волја ќе ги потчиниш на Бога, отфрлајќи ги сите свои предрасуди, светлината која свети од Светите Списи ќе го осветли твоето срце така што ќе ја разбереш сегашната вистина во сиот нејзин склад и убавина. Во неа ќе видиш златен синџир чии алки во својата поврзана низа прават совршена целина“. — 3 *Сведоштво*, 448.

б. Како немарноста премногу често го ослабува влијанието на сегашната вистина, и кој е лекот? Исаија 56:9,10; 1 Коринтјаните 14:8; Откровение 3:17-19.

„Ние се наоѓаме во опасност веста на Третиот ангел да ја објавуваме така неодредено, што таа нема да остави никаков впечаток кај народот. Толку многу други интереси се имаат внесено што веста која треба да биде објавувана со сила, станала невпечатлива и тивка“ — 6 *Сведоштво*, 60.

„Ние дефинитивно живееме во последните денови од историјата на оваа земја. Ако сакаме да го доживееме духовниот раст неопходен во ова време, треба да посветиме повеќе време на нашите духовни интереси. Ние треба да спроведеме одлучни реформи. Гласот вели: 'Стражарите треба да се разбудат и да ѝ дадат одреден звук на трубата. Наближува утрото, но и ноќта. Разбудете се, мои стражари. Замолкнаа гласовите кои сега треба да се слушнат како ја изнесуваат вистината. Душите гинат во своите гревови, а проповедниците, лекарите и учителите спијат. Разбудете ги стражарите!' — *The Pacific Union Recorder, February 20, 1908.*

„Верниот Сведок вели дека сте во најнеповолна положба токму тогаш кога мислите дека сè ви оди како што треба. Наместо задржување само на теорија, проповедниците треба да изнесуваат и практични поуки. Тие треба да ги проучуваат поуките кои Христос практично им ги давал на Своите ученици и строго да ги применуваат и на себе и на своите слушатели. Зар ќе претпоставиме дека и Христос е лишен од нежната љубов кон припадниците на Својот народ, затоа што им упатува вака остро Сведоштво на укор? О, не! Тој Кој го дал Својот живот за да го спаси човекот од смрт, со Својата божествена љубов ги љуби и оние кои ги кара“ — 3 *Сведоштво*, 257.

5. ЗЕМЈАТА ОСВЕТЛЕНА СО СЛАВА

а. Опишете како сегашната вистина се шири и забрзува пред Исусовото враќање на оваа земја. Откровение 18:1-5.

„(Откровение 18:1,2,4) Овој стих укажува на времето кога најавата за падот на Вавилон, која веќе ја објавил вториот ангел (Откровение 14:8) од Откровение 14, треба да се повтори со дополнително напоменување за расипаноста што навлегла во разните организации кои го сочинуваат Вавилон, откако оваа вест за првпат беше објавена во летото 1844. година“.
– *Големата борба, 603.*

б. Како треба да постапиме со оглед на фактот дека на поголемиот дел од светот сегашната порака на вистината е непријатна? 1 Коринџаните 2:12-16.

„Мора да учиме за Бога од лично искуство. Кога ќе Го бараме со искрено срце, ќе Му ги исповедаме нашите карактерни недостатоци, и Тој вети дека ќе ги прими сите што доаѓаат кај Него со понизност и доверба. Оној што ќе им се потчини на Божјите барања ќе го има постојаното присуство на Христос, и ова дружење ќе му биде од непроценливо значење. Држејќи се за божествената мудрост, тој ќе избега од расипаноста што постои во светот преку похота“.
– *Testimonies to Ministers, p. 483.*

„Кога ќе дојдете кај Христа, не се фалете: 'Јас сум свет'. Само Бог може да го каже тоа за вас, бидејќи вие не го познавате сопственото срце. Ова фалење е јасен доказ дека не ја познавате Библијата ниту моќта Божја. Ако сака Бог, нека забележи во Својата книга, дека вие сте послушни деца кои ги држат Неговите заповеди со радосно срце. Потоа, на денот на наградата, записот ќе биде објавен пред ангелите и луѓето“.
– *The Signs of the Times, December 2, 1887.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

1. Како сегашната вистина за денес се разликува од минатите времиња?
2. Зошто сум одговорен пред Бога да живеам според сегашната вистина?
3. Зошто треба да ми биде важно да ја споделим сегашната вистина со другите?
4. Како мојот став кон посланата светлина влијае на мојот духовен раст?
5. Каква треба да биде мојата решителна акција кога ќе се соочам со противење?

Пророштво за наша корист

„А освен тоа, ние имаме нешто уште поверно, а тоа е пророчкото слово; и добро правите што нему му обрнувате внимание, како на светило што свети на темно место, додека денот осамне и Деницата засвети во вашите срца“ (2 Петрово 1:19).

„Имаме непобитни докази дека ја поседуваме вистината јасно откриена во Божјата реч - дека со истакнување на третата ангелска порака не шириме измислени приказни, туку 'најсигурната пророчка реч'. Ние сега ја имаме библиската вистина во полн сјај на нејзината светлина“. – *4 Сведоштво*, 592.

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ: *Selected Messages, bk. 1, pp. 15–23.*

Недела

11. август

1. ВЕРА, А НЕ БАСНИ

а. Зошто Петар можел да го потврди божеството на Исус Христос? Матеј 17:1-7.

„На гората во минијатура било прикажано идното царство на славата - Христос како цар, Мојсеј како претставник на воскреснатите свети и Илија како претставник на оние кои ќе се преобразат.

Иако не ја сфатиле таа сцена, учениците биле среќни што на трпеливиот, кроток и понизен Учител, Кој патувал како беспомошен странец му била оддадена чест од оние кон кои Небото било наклонето“. – *Копнежот на вековите*, 422.

„Исус и Неговите ученици поминале цела ноќ на гората, а кога сонцето изгреало, тие се симнале во долината. Обземени со мисли, учениците оделе во стравопочит и молчење. Дури ни Петар немал ништо да каже“. – *Копнежот на вековите*, 426.

б. Што можел Петар со сигурност да каже, и како ние, со вера, треба да го повториме неговиот храбар пример? 2 Петрово 1:16-18.

„Ниту една лага не доаѓа од вистината. Ако следиме лукаво смислени басни, се обединуваме со силите на непријателот против Бога и Христос...

Злото во сите негови форми чека погоден момент да нè нападне. Највнимателно ќе се користат додворувања, поткупи, заведувања, ветувања за прекрасно воздигнување.

Што прават Божјите слуги за да ја подигнат бариерата 'Така вели Господ' против ова зло?“. – *Selected Messages, bk. 1, p. 194.*

2. ВЛИЈАНИЕТО НА ПРОРОШТВАТА

- а. Кога збунетоста е голема, за што можеме да бидеме благодарни, како што е прикажано од тоа како Христос им донел надеж на разочараните ученици на патот кон Емаус? Лука 24:15-21,27,32; 2 Петрово 1:19.**

„Срцата на учениците (на патот кон Емаус) биле возбудени. Верата во нив се разгорела. Тие биле 'преродени за жива надеж' уште пред Исус да дозволи да го препознаат. Сакал да го просветли нивниот ум и да ја утврди нивната вера во 'најсигурното пророчко слово'. Сакал вистината да фати поцврст корен во нивното срце не само затоа што била потпрена со Неговото лично сведоштво, туку и поради сигурниот доказ што се наоѓал во символите и во сенките на обредниот закон, како и во пророштвата на Стариот завет. На Христовите следбеници им било потребно да имаат разумна вера не само заради самите нив, туку и на светот да можат да му ја пренесат вистинската претстава за Христа. Како прв чекор во пренесувањето на ова знаење Исус учениците ги упатил на 'Мојсеј и на сите пророци'. Такво било сведочењето на воскреснатиот Спасител за вредноста и значењето на Старозаветните списи“. – *Големата борба*, 349.

„(Божјиот) план е оние кои се учесници во тоа спасение преку Исуса Христа да бидат Негови мисионери... Народот мора да се предупреди за страшниот суд. На оние кои досега слушале само бајки, Бог ќе им пружи можност да слушнат сигурна пророчка реч и ќе биде добро ако тие ја примат како светлина која светли во темнина. Тој ќе ја изнесе непогрешливата вистина за да ја разберат сите кои сакаат да слушаат; сите можат да ја споредат вистината со празните зборови кои им ги изложуваат луѓето кои тврдат дека ја сфаќаат Божјата реч и дека се повикани да ги поучуваат оние во темнина“. – *2 Сведоштво*, 631,632.

- б. Наведете едно предупредување од Павле до Тимотеј, што е многу важно денес. 1 Тимотеј 6:20,21.**

„Духот на незнабожечкото идолопоклонство постои и денес, иако под влијание на науката и образованието добил поубав и попривлечен облик. Секој ден донесува жални докази дека верата во непогрешливото пророчко слово опаѓа брзо и дека наместо неа суеверноста и сатанските магии го меѓепсуваат разумот на луѓето. – *5 Сведоштво*, 192.

3. СИДРО НА НАШАТА ДУША

а. Како можеме да го препознаеме вистинското пророштво како сидро, основен столб на христијанската вера? Амос 3:7; 2 Петрово 1:20,21.

„Многумина, многумина се сомневаат во вистинитоста и веродостојноста на Светото писмо. Човечкото расудување и замислата на човечкото срце го поткопуваат вдахновението на Божјото Слово, а она што треба да се земе здраво за готово е опкружено со облак од мистерија. Ништо не стои на цврсти темели, јасни и истакнати. Ова е еден од јасните знаци на последните денови“. – *Selected Messages, bk. 1, p. 15.*

„Има луѓе кои се трудат да бидат оригинални, кои се помудри од напишаното; затоа нивната мудрост е лудост. Тие однапред откриваат прекрасни работи, идеи кои откриваат дека заостануваат многу во разбирањето на Божјата волја и намери. Во обидот да ги разјаснат или решат мистериите кои од памтивек биле скриени од смртниот човек, тие се како човек кој тапка во кал, не може да стане, а сепак им кажува на другите како да излезат од калливото море во кое самите се наоѓаат. Ова е соодветна слика на луѓето кои се нафатиле да ги поправат грешките на Библијата. Никој не може да ја подобри Библијата со своите предлози за тоа што сакал да каже Господ или што требало да каже.

Некои сериозно нè гледаат и велат: ‘Зарем не мислите дека можеше да има некоја грешка кај препишувачот или преведувачот?’ Сето ова е веројатно, а умот кој е толку тесен што може да се поколеба или да се сопне околу оваа можност или веројатност, ќе биде исто толку подготвен да се сопне над тајните на вдахновеното Слово, бидејќи нивните слаби умови не можат да ги видат Божјите намери“? – *Selected Messages, bk. 1, p. 16.*

„Господ им зборува на човечките суштества на несовершен јазик, со цел деградираните сетила, затапеното земно разбирање на земните суштества да ги разберат Неговите зборови. Така се покажува Божјото понизување. Тој се среќава со паднатите човечки суштества таму каде што се. Библијата, колку и да е совршена по својата едноставност, таа не може да ја задоволи големата Божја мисла, бидејќи бесконечните мисли не можат совршено да се отелотворат во мислите на ограничениите умови. Изразите на Библијата не се толку претерани, како што веруваат многу луѓе, силните изрази се распаѓаат пред величественоста на мислата, иако писателот го избрал најсоодветниот јазик за да ги изрази вистините на високото образование“. – *Selected Messages, bk. 1, p. 22.*

„Кога луѓето се осмелуваат да го критикуваат Божјото Слово, тие се дрзнуваат да стапнат на света земја и подобро е да се плашат и да треперат и да ја кријат својата мудрост како глупост. Бог не поставил човек да изрече пресуда за Неговото Слово, да издвојува некои работи како вдахновени и да дескредитира други како невдахновени“. – *Selected Messages, bk. 1, p. 23.*

4. БОЖЈА ГРИЖА ЗА НЕГОВИТЕ ДЕЦА

- а. Опишете ја страшната ситуација со која најчесто се среќаваме денес - и како треба да се справиме со неа. 2 Петрово 2:1-3; 1 Тимотеј 4:1,2; Второзаконие 6:24,25.**
-
-

„Никогаш, никогаш вистината не страдала повеќе од погрешно прикажување, омаловажување и понижување од изопачените аргументи на луѓето отколку во овие последни денови. Народот со себе донел мноштво ереси од сите видови, кои ги прикажуваат како пророштва за народот. Луѓето се фасцинирани од некои чудни и нови работи и немаат доволно искуство и мудрост за да го препознаат карактерот на идеите што луѓето можат да го обликуваат како нешто. Но, ако го наречете нешто од големо значење и го поврзувате со Божјите пророштва, тоа не го прави вистина...

Ние треба да го слушаме Божјиот глас од Неговото откриено Слово, сигурното пророштво. Оние кои сакаат да се воздигнат и се обидуваат да направат нешто неверојатно, подобро е да се вратат на својот здрав разум“.
– *The SDA Bible Commentary, [E. G. White Comments], vol. 6, pp. 1064, 1065.*

„Божјиот закон е темел на секоја трајна реформација. Со јасен, разбирлив јазик мораме да му покажеме на светот на потребното покорување на тој закон. Покорувањето на Божјиот закон е најголем поттик за трудољубивост, штедливост, вистинољубивост и праведен однос меѓу луѓето...

Оние што ревно го слушаат Господовиот глас и радосно ги исполнуваат Неговите заповеди, ќе бидат меѓу оние кои ќе го видат Бога“.
– *8 Сведоштво, 199.*

- б. Кои библски примери ги наведува Петар за да ја покаже потребата - и сигурноста - од Божјото милосрдно избавување за оние што Го сакаат и се плашат од Него? 2 Петрово 2:4-8.**
-
-

„Божјиот народ, иако е изложен на силата на измамата и на вечно будната злоба на кнезот на темнината, и се наоѓа во борба со сите сили на злото, обезбеден е со постојана заштита од небесните ангели. Оваа заштита не му е дадена без потреба. Бог им дал на Своите деца ветување за милост и заштита затоа што тие мора да се соочуваат со силните орудија на злото - со многубројни суштества, решителни и неуморни, чијашто злоба и сила никој не би смеел да ја потцени или како да не постои“.
– *Големата борба, 513.*

5. ДА ГО ЦЕНИМЕ НАШИОТ ИЗБАВИТЕЛ

а. Кое е највредното избавување што ни го нуди Бог? 2 Петрово 2:9 (прв дел); 1 Коринтјаните 10:13; Псалм 50:15.

„Бог ќе ги сочува сите што одат по патеката на послушноста; но да се скршне од неа, значи да се премине на теренот на сатаната. Тогаш сигурно ќе паднеме. Спасителот ни наложил: 'Бдејте и молете се, за да не паднете во искушение' (Марко 14:38). Размислувањето и молитвата ќе не сочуваат да не скршнуваме непотребно кон патот на опасноста и така ќе бидеме сочувани од многу порази.

Сепак, не треба да губиме храброст, ако бидеме изложени на искушение. Честопати, кога ќе се најдеме во некоја тешка околност се сомневаме дека Божјиот Дух не води. Меѓутоа, Духот бил Тој, Кој го водел и Исуса во пустината за да биде испушван од сатаната. Кога Бог не доведува на проба, Тој со тоа сака да постигне нешто за наше добро. Исус не се дрзнал на Божјите ветувања со тоа што своеволно пошол во искушенија, ниту паднал во очај, кога се нашол во искушение. Така треба да се поставиме и ние“. – *Копнежот на вековите, 126.*

„Искушението не е грев. Исус бил чист и свет, па сепак бил подложен на сите искушенија како и ние. Но тие искушенија биле толку силни и на кои ниеден човек нема да биде ставен. Тој со Својата успешна борба ни оставил светол пример и ние треба да одиме по Неговите стапки. Ако бидеме самоуверени и ако се потпираме на својата правда, ќе бидеме пуштени да паднеме под силата на искушенијата. Но ако гледаме на Христа и ако се надеваме во Него, ќе ни помогне силата која го победила непријателот на полето на битката и која во секое искушение ќе отвори пат за излегување од него. Кога сатаната навалува на нас со поплава од искушенија, мораме да му се спротивставиме со мечот на Духот, а Исус ќе ни помогне и за нас ќе го подигне своето знаме против него. Таткото на лагата трепери и се тресе кога ќе се соочи со горливата сила на Божјата вистина“. – *5 Сведоштво, 425.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

1. Како може да ми помогне разбирањето на библиските пророштва во деновите што доаѓаат?
2. Зошто Исус го споделил пророштвото со учениците на нивниот пат за Емаус?
3. На кои начини сатаната се обидува да ја поткопа нашата доверба во Светото писмо?
4. Зошто е толку важно да се држиме цврсто за зборовите на вдахновението?
5. Каква акција треба да запомниме да преземеме кога ќе нè нападне искушението?

Чистота во корумпирано доба

„За чистите е сè чисто, а за осквернетите и неверните нема ништо чисто; напротив, ним им се осквернети и умот и совеста“ (Тит 1:15).

„Многу зло можело да се избегне ако мажите и жените би биле внимателни, воздржани, ако не земале премногу слобода ниту го прифаќале непосредното внимание туку го сочувале возвишениот морал и достоинство“. – *Адвентен дом, 331.*

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ:

5 Сведоштво, 137-148; 191-199.

Недела

18. август

1. ДА ОБРАТИМЕ ВНИМАНИЕ НА НАШИОТ СТАВ

а. Како Бог ја казнил сестрата на Мојсеј поради завист - и како ова служи како предупредување за нас денес? Броеви 12:1,2,6-10; Јаков 4:11; 2 Петрово 2:9 (последен дел), 10.

„Кога зависта и незадоволството на Марија не би биле обелоденети и примерно казнети, би настанало големо зло. Зависта е една од најлошите сатански особини што може да најде место во човечкото срце и најзлокобна по своите последици. Затоа и кажува мудрецот во своите изреки; 'Јароста е сурова, лутината е жестока, ама зависта е неподнослива' (Изреки 27:4). Зависта прво на небото довела до несогласија и раздор, а меѓу луѓето предизвикала неопишани зла. 'Каде што има завист и себичност, таму има неслога и сè е лошо' (Јаков 3:16).

Озборувањето на другите или судењето за нивните побуди и постапки во никој случај не треба да се земаат лекомислено. 'Браќа, не оцрнувајте се еден со друг! Оној што го оцрнува својот брат или го осудува својот брат, го оцрнува законот и го осудува законот. А ако го осудуваш законот, не си извршител на законот, туку негов судија' (Јаков 4:11). Само еден е Судија... И секој што презема на себе да ги суди и да ги осудува своите ближни, незаконито си го присвојува правото што му припаѓа само на Творецот.

Библијата јасно учи дека мораме да се пазиме да не изнесуваме лекомислено обвинувања против оние што ги повикал Бог да работат како Негови пратеници.“ – *Патријарси и пророци, 385,386.*

2. АРОГАНТНА ДРСКОСТ

а. Како Бог предупредува на арогантните луѓе кои се фалат со своите похоти - особено кога се обидуваат да се инфилтрираат меѓу Неговиот народ? 2 Петрово 2:11-13.

„Кога сатанската маѓепсувачка сила ќе завладее со некој човек, Бог е заборавен, а се издигнува човекот преполн со лоши намери. Овие измамници души се оддаваат на пороци и сметаат дека тоа е доблест. Тоа е како некој вид на магија. Можеме да го поставиме истото прашање што апостолот им го поставил на Галатјаните: 'Кој ве маѓепса вас, та не се покорувате на вистината, пред чии очи Исус Христос беше јасно насликан распнат меѓу вас' (Галатјаните 3:1). Во ересите и во пороците секогаш има некоја волшебничка сила. Духот е толку заслепен што не е во состојба да размислува разумно и заблудата ги носи луѓето сè подалеку од вистината. Духовниот поглед станува нејасен и луѓето кои до тогаш имале неизвалкан морал потпаѓаат под дејство на вештите измами на сатанските агенти, кои се претставуваат како ангели на светлината. Тие измами им даваат сила на таквите агенти. Кога би истапиле дрско и отворено и би ги застапувале своите сфаќања, би биле одбиени без ниеден момент предомислување. Но тие отпрвин се трудат да здобијат наклоност како свети, пожртвувани Божји луѓе. И како Негови посебни гласници, тие тогаш ја започнуваат својата лукава работа за да ги заведат душите од вистинскиот пат, настојувајќи Божјиот закон да го прогласат за неважечки“. – 5 Сведоштво, 142.

б. На што треба да го насочиме вниманието ако се најдеме во таква опасност? Исаија 51:7,8; Тит 1:15.

„Во ова изопачено време кога нашиот непријател ѓаволот, оди рикајќи како лав и барајќи да проголта некоја душа, гледам дека е потребно да го подигнам својот глас на опомена. 'Бидете будни и молете му се на Бога да не паднете во искушение'. Многу луѓе имаат сјајни способности но кои на зол начин ги посветуваат во служба на сатаната. Како да го опоменам народот кој вели дека го напуштил светот и неговите дела на темнината... Мнозина од нив негуваат нечисти мисли, непосветени желби и ниски страсти. Бог ги мрази плодовите кои се раѓаат на таквото дрво. Чистите и свети ангели со гнасење гледаат на нивниот живот, додека сатаната ликува. О, кога мажите и жените би размислувале што се добива како последица на престапувањето на Божјиот закон. Под секоја и било која околност престапувањето на Божјиот закон секогаш е навреда за Бога и проклетство за човекот. Ние мораме да го сметаме за таков, колку и да е привлечна маската под која се крие и без разлика кој го прави тоа“. – 5 Сведоштво, 146.

3. ОДГОВОРНИ ЗА ПОГОЛЕМА СВЕТЛИНА

а. Како вдахновението ја опишува судбината на предаторите кои се обидуваат да го осквернат Божјиот народ? 2 Петрово 2:14; 2 Тимотеј 3:5-9.

„Тешко е да се предвиди сета несреќа и деградацијата што го донесува порочниот начин на живот. Земјата е осквернета од нејзините жители. Тие речиси ја исполниле чашата на своето беззаконие; но најтешка одмазда ќе примат оние кои чинат порок под наметка на побожност. Откупителот на светот никогаш не ги отфрлил вистинските покајници, колкава и да е вината; но огнено ги осудил фарисеите и лицемерите. Многу повеќе надеж има за отворениот грешник отколку за ваквите луѓе.

’И затоа (за непримањето на љубовта на вистината) Бог ќе им испрати сила на заблуда за да поверуваат во лагата, та да бидат осудени сите кои не поверуваа во вистината, а ја засакаа неправдата’ (2 Солунјаните 2:11,12). Овој човек и оние што ги измамил не ја љубат вистината туку задоволство наоѓаат во неправедноста (злото). Зар можеле да западнат во поголема заблуда од верувањето дека Господ не се гнаси на порочноста и прелјубата? Библијата содржи многу опомени против овие гревови“. – 5 Сведоштво, 144,145.

„Како Христов пратеник ве преколнувам вас кои ја исповедате сегашната вистина да го избегнувате секој допир со нечистото, да го избегнувате друштвото на тие што околу себе шират порочно влијание. Мразете ги овие гадни гревови со најголема омраза...

Бидејќи сè повеќе се оние кои ги прават овие гадни гревови и кои сакаат да се вовлечат во нашите цркви, ве опоменувам да не им давате прилика за тоа. Свртете се од заводникот. Иако го исповеда Христа тој е сатана во човечки облик“. – 5 Сведоштво, 146.

б. Наведете конкретна опасност што им се заканува на оние кои тврдат дека имаат поголема светлина. Римјаните 3:21-23.

„На овој народ му е доверена најсериозната вест која некогаш им е доверена на смртните луѓе и тој може силно да делува на другите ако сака да се посвети преку неа. Тој народ зборува дека стои на возвишен став на вечната вистина и дека се покорува на сите Божји заповеди. И затоа, ако луѓето се оддаваат на гревот, ако прават прелјуба или блуд, нивното злосторство е десет пати поголемо отколку кога тоа го прават оние луѓе за кои зборував, кои не ја признаат задолжителноста на Божјиот закон“. – 2 Сведоштво, 450.

4. ВРЕМЕ Е ДА СЕ ОТКАЖЕМЕ ОД НАШИТЕ ОМИЛЕНИ ГРЕВОВИ!

- а. Со кого се споредуваме ако тврдоглаво се препуштаме на некоја грешна навика, и зошто? 2 Петрово 2:15,16; Броеви 22:9,12,21,27,28; 31:16.**
-

„Свечено предупредување до Божјиот народ денес е да не дозволи ниту една нехристијанска особина да се насели во нивните срца. Гревот, одгледуван, станува вообичаен; и, зајакнат преку повторување, набрзо врши контролно влијание, потчинувајќи ги сите поблагородни сили. Валаам 'засака плата за вршење неправда'. Тој не се спротивстави и не го победи гревот на алчноста, кој Бог го рангира со идолопоклонство. Преку оваа една грешка, сатаната стекнал целосна контрола над него и предизвикал влошување на неговиот карактер“. – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 1, p. 1116.*

- б. На кои начини невнимателните христијани се намамени на разврат? 2 Петрово 2:17, 18; Римјаните 6:12; Ефесјаните 6:12?**
-

„Фалбаџискиот спиритист тврди дека има голема слобода и со мек, накитен јазик се обидува да ги фасцинира и заведе невнимателните души да го изберат широкиот пат на задоволството и грешното уживање, наместо тесниот и правиот пат. Спиритистите ги нарекуваат барањата на Божјиот закон ропство и велат дека оние што ги почитуваат живеат живот во ропски страв. Со слатки зборови и убави говори тие се фалат со својата слобода и се обидуваат да ги покријат своите опасни ереси со облеката на праведноста. Тие би направиле најгрозорморните злосторства да се сметаат како благослов за човечкиот род.

Тие му отвораат широка врата на грешникот да го следи нагонот на своето телесно срце и да го прекрши Божјиот закон, особено седмата заповед. Оние кои ги изговараат овие големи зборови на суета и триумфираат со својата слобода во гревот, им ветуваат на оние што ги мамат дека ќе уживаат во слободата во текот на бунтот против откриената Божја волја. Овие заблудени души всушност самите се во најсуровото ропство на сатаната и контролирани од неговата моќ, но сепак им ветуваат слобода на оние што ќе се осмелат да го следат истиот правец на грев што тие самите го избрале.

Во ова навистина се исполнија зборовите на Светото писмо, дека слепите ги водат слепите. Зашто кога некој неког победува, тој и го поробува. Овие заблудени души се наоѓаат во најпонижувачкото ропство на волјата на демоните. Тие се здружија со силите на темнината и немаат сила да одат против волјата на демоните“. – *Review and Herald, April 15, 1875.*

5. БЛАГОСЛОВЕНИ СО УКОР

а. Објаснете го изборот што го имаме. 2 Петрово 2:19; Римјаните 6:16,19; Изреки 10:17.

„Во текот на годините што ги поминал дружејќи се со Христа, Спасителот често го опоменувал и советува (Јован), и тој ги прифаќал тие опомени. Кога го сфатил Христовиот божествен карактер, Јован ги увидел своите недостатоци и тоа сознание го сторило понизен. Од ден на ден сè повеќе забележувал колку неговиот жесток дух е различен од Христовата благод и од неговото долго трпение, и ги слушал неговите поуки за кротоста и стрпливоста. Секој ден неговото срце станувало сè поприврзано кон Христа, додека во љубовта кон Учителот не се загубил наполно себеси од вид. Мокта и благоста, величеството и понизноста, силата и стрпливоста што ги забележувал во секојдневниот живот на Божиот Син, го исполниле неговото срце со восхит. Својот раздразлив и славољубив карактер целосно го ставил под контрола на преродбенската Христова сила, и божествената љубов потполно го преобразила неговиот карактер.

Во очигледна спротивност со посветеноста која го преобразила животот на Јована, бил животот на ученикот Јуда... И тој не бил наполно нечувствителен кон убавината на Христовиот карактер и често, додека ги слушал зборовите на Спасителот, бил осведочуван. Меѓутоа, тој не бил приготвен да се понизи во срцето, ниту да ги признае своите гревови. Противставувајќи му се на божественото влијание, тој само го срамел Учителот иако тврдел дека го сака. Додека Јован сесрдно се борел против своите недостатоци, Јуда го задушувал гласот на совеста и му попуштал на искушението...

Јован и Јуда се претставници на сите што тврдат дека се Христови следбеници. Обајцата како ученици имале исти можности да го проучуваат божествениот Пример и да го следат него. Обајцата биле во тесна заедница со Христа и уживале предимство да ги слушаат неговите поуки. Секој од нив имал сериозни недостатоци во својот карактер, но исто така и пристап кон божествената милост која го преобразува карактерот... Првиот секојдневно се откажувал од себеси, го победувал гревот и се посветувал со вистината; вториот ѝ се опирал на силата на милоста која преобразува, попуштал пред себичните желби и паднал во ропство на сатаната“. – *Делата на апостолите, 558.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

1. Како можела Марија да биде поштедена од срамот на лепрата?
2. Како денешното општеството ги прави предупредувањата на Петар толку релевантни за нас сега?
3. Како Божиот народ ќе биде единствен во изопачен свет?
4. Како да ја избегнам судбината на Валаам?
5. Објасни ја разликата во ставот помеѓу грешниот Јован и грешниот Јуда.

Да ја цениме небесната светлина

„И така, грев е за оној кој знае да прави добро, а не го прави“
(Јаков 4:17).

„Ангелот ми кажа: 'Ако светлината дојде и биде отфрлена или презрена, тогаш доаѓа и осуда и Божјиот гнев; но додека светлината не е дадена, нема ниту грев, зашто немало светлина што би можеле луѓето да ја отфрлат'“. – 1 Сведоштво, 116.

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ:

2 Сведоштво, 695-711.

Недела

25. август

1. ПРОБЛЕМАТИЧЕН СТАВ

а. Како Петар ја објаснува судбината на лажните учители? 2 Петрово 2:20.

„За тие лажни учители, кои се појавуваат во самата црква и кои многу браќа во верата ги сметаат за вистински, апостолот кажува дека всушност се како 'безводни извори и облаци терани од ветрот; на кои им е наменета црната темнина.' Ним - кажува апостолот – 'ова последново им е полошо од првото'“. – *Делата на апостолите*, 535.

б. Кои безвременски зборови ни помагаат да задржиме зрело гледиште и да правиме мудри избори кога другите ќе нè гледаат со презир или ќе го тестираат нашето трпение? Проповедник 7:8.

„Мнозина сакаат да им се ласка и будно внимаваат да не бидат запоставани или омаловажени. Тука постои закоравен, дух кој не простува. Постои завист, кавга и натпреварување...

Додека толку ревно се трудите да бидете први, имајте на ум дека ќе бидете последни во Божјата благонаклоност ако не негувате кроток и понизен дух. Гордоста на срцето ќе причини мнозина, кои можеле да имаат успех, да претрпат неуспех. 'Смиреноста оди пред славата' и трпеливиот по дух е подобар отколку гордиот' (Изреки 18:12; Проповедник 7:8)“. – 5 Сведоштво, 50.

2. НЕКОИ ИНТЕРЕСНИ ИЛУСТРАЦИИ

а. На што се осврнува Петар за да нè разбуди? Изреки 26:11; 2 Петрово 2:20-22.

„Светот созрева за уништување. Бог нема да може уште долго да ги поднесува човечките гревови и беззаконија. Тие ќе мораат да ја испијат до дно чашата на Неговиот гнев неизмешан со милост... Наскоро ќе се знае кој стои цврсто на страната на Господ и кој не се посрамил од Исус. Оние што немаат морална сила совесно да го заземат својот став наспроти неверниците, да ја отфрлат модата и навиките на овој свет и да го земат за пример Христовиот живот полн со самоодрекување, се посрамиле од Христос и не го следат Неговиот пример“. – *1 Сведоштво, 287.*

б. Како Христос на сличен начин нè предупредува да не пропуштиме да одржуваме понизен, зависен однос со Него? Лука 11:24-26.

„Празен, изметен и уреден дом ја претставува самооправданата душа. Христос го избркал сатаната од душата. Но, тој се враќа, надевајќи се дека ќе најде влез. Домот го наоѓа празен, изметен и уреден. Во него живее само самоправедноста. 'Тогаш оди и доведува други седум духови, положи од себе, и штом ќе влезат, таму и ќе живеат; и последната состојба на тој човек станува полоша од првата.'

Самоправедноста е проклетство, човечко украсување што сатаната го користи за своја слава. Оние кои ја украсуваат својата душа со самопофалба и ласкање го подготвуваат патот за седум други духови позлобни од првите. Во самото примање на вистината овие души се залажуваат себеси. Тие се изградени на темелите на самоправедноста. Господ вели: 'Ќе ја објавам твојата праведност и твоите дела; но тие нема да ти помогнат.' И покрај сето нивно украсено живеалиште, сатаната доаѓа со мноштво зли ангели и го зазема своето место во душата за да помогне во измамата. Апостолот пишува: 'Зашто, ако ги избегнале нечистотиите на светот преку спознанието на Господ и Спасителот Исус Христос, и пак се плеткаат во нив и бидуваат победени, тогаш за такви последното ќе им биде полошо од првото! За нив би било подобро да не го беа познале патот на правдата отколку, откако го познаа, да отстапат од светата заповед која им е предадена'. – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 5, p. 1093.*

3. ОСТАНЕТЕ ВО ВЕРАТА

а. Зошто јасно ни е кажано да „останеме“ во Христа? Колосјаните 1:21-23.

„Не е неопходно да избереме служба на царството на темнината за да потпаднеме под нејзина власт. Доволно е само да занемариме да се соединиме со царството на светлината. Ако не соработуваме со небесните сили, сатаната ќе го заземе срцето и ќе го направи свое живеалиште. Единствена одбрана против злото е Христос да престојува во срцето преку вера во Неговата праведност. Ако животното не се поврземе со Бога, никако нема да можеме да му се спротивставиме на кобното дејство на самољубието, самоугодувањето и искушението на грехот. Можеме да се откажеме од многу лоши навики, извесен период можеме да се одвоиме и од друштвото на сатаната, но ќе бидеме победени, ако немаме животна врска со Бога со тоа што ќе му се предаваме секој момент. Без лично познавање со Христа и постојано општење, изложени сме на милост и немилост на непријателот и на крај ќе се покориме на неговата волја“. – *Копнежот на вековите*, 324.

б. Објаснете ја прекрасната рамнотежа што мора да ја разбереме преку оправдување со вера во Исус. Римјаните 3:24-26; Евреите 6:4-6; 10:26,27.

„Оној што исцелувал болни и истерувал демони, кога одел меѓу луѓето и денес е истиот моќен Откупител. Верата Доаѓа од Божјата Реч. Затоа држете се цврсто за Неговото ветување: 'Оној што Доаѓа при Мене, нема да го истерам надвор' (Јован 6:37). Фрли се пред Неговите нозе со извикот: „Верувам, Господе, помогни ми на моето неверие“. Никогаш нема да пропаднете доколку го правите тоа никогаш“. – *Копнежот на вековите*, 429.

„Кога грешникот ќе погледне на законот, неговата вина му станува јасна; таа се втиснува во неговата совест, и тој е осуден. Неговата единствена утеха и надеж е во погледот кон крстот на Голгота. Додека се повикува на ветувањата, држејќи го Бога за Неговото слово, во неговата душа доаѓа олеснување и мир. Тој извикува: 'Господи, ти си ветил дека ќе ги спасиш сите што доаѓаат кај Тебе во името на Твојот Син. Јас сум изгубена, беспомошна, безнадежна душа. Господи, спаси ме, или ќе загинам.' Неговата вера се фаќа за Христа и тој е оправдан пред Бога.

Но, иако Бог може да биде праведен и да го оправда грешникот преку Христовите заслуги, ниту еден човек не може да ја покрие својата душа со облеката на Христовата праведност додека практикува познати гревови или ги занемарува познатите должности. Бог бара целосно предавање на срцето пред да се случи оправдувањето; и за да може човекот да го задржи оправдувањето, мора да постои постојана послушност, преку активна, жива вера која работи со љубов и ја чисти душата“. – *Selected Messages, bk. 1, pp. 365, 366.*

3. ЖИВЕЕЊЕ ВО СОГЛАСНОСТ СО СВЕТЛИНАТА

- а. Колку и да сме благословени со изобилство на светлина од небото, што треба да имаме на ум ако сме сериозни во врска со нашето спасение? Јаков 4:17.**
-

„Кога на некои лица им се говори за прашањата за здравјето, тие често велат ‘Знаеме многу повеќе отколку што извршуваме’. Тие не сфаќаат дека се одговорни за секој зрак на светлина во поглед на чување на телесното здравје и дека секоја нивна навика Му е позната на Бога. Нашиот телесен живот не смее да му се препушти на случајот. Секој орган и секое влакно на организмот мораат неприкосновено да се чуваат од штетните навики“. – *6 Сведоштво, 372.*

- б. Во многуте аспекти на сегашната вистина во која се потребни реформи (здравјето е само еден пример), колку се далекусежни резултатите од нашите секојдневни одлуки? Римјаните 14:21; Еремија 13:20.**
-

„Прашањето на здравствената реформа било изнесено пред црквите, но таа светлина не е примена од срце. Себичните и погубни по здравјето навики на кои се оддаваат мажите и жените го неутрализирале дејството на веста која треба да го подготви народот за големиот Божји ден. Ако членовите на црквата сакаат да бидат силни, мораат да живеат според вистината која Бог им ја дал. Ако ја отфрлат сета светлина за овој предмет, ќе појнеат сигурни последици духовно и телесно изопачување. Примерот на постарите членови ќе дејствува како квасец на новодојдените верници. Господ денес не работи за да приведе многу души кон вистината, поради членовите на црквата кои никогаш не се обратиле, како и поради оние кои еднаш се обратиле, а потоа повторно почнале да запаѓаат во поранешната состојба. Какво влијание можат да имаат на новите обратеници овие непосветени членови? Ќе сакаат ли тие да ја направат неделотворна Божјата вест која треба да ја објавува Неговиот народ“. – *6 Сведоштво, 370.*

- в. Со оглед на тешката одговорност што почива на сите на кои им е доверена небесната светлина за денешно време, каков сериозен повик допира до нас во моментот? Еремија 3:12,13; Псалм 32:5.**

5. НАПРЕДУВАЊЕ

- а. Опишете некои соодветни апели за Божјата црква која живее во предизвикувачки времиња. Евреите 5:13,14; 6:1; Филипјаните 2:14,15.**

„Насекаде низ нашите цркви треба да постои нановообратување и повторно посветување на служба. Зар нема да бидеме еднодушни на нашите собори и во нашата идна работа? Зар нема да се бориме со Бога во молитва, барајќи Светиот Дух да дојде во секое срце? Христовото присуство меѓу нас би ја очистило лепрата на неверство што нашата служба ја направила толку слаба и неделотворна. Нам ни е потребно да го вдишеме духот на божествениот живот. Ние мора да бидеме канали преку кои Господ ќе може да праќа светлина и благодат на светот. Отпадниците треба да се вратат назад. Ние треба да ги отфрлиме гревовите и со признавање и покајание да го понизиме своето гордо срце пред Бога. Реки од духовни сили ќе се излијат врз оние што се подготвени да ги примат“. – *8 Сведоштво, 46.*

„Каква и да е вашата работа, драги браќа и сестри, правете ја како за Господ и дајте сè од себе. Не ги занемарувајте сегашните златни можности и не дозволувајте вашиот живот да испадне како неуспешен додека седите без работа и сонувате за удобност и успех во работата за која Бог не ве оспособил. Вршете ја работата што е најблиску до вас. Направете го тоа најсовесно, дури и ако сте заради тоа изложени на опасности и тешкотии кои обично го пратат мисионерскиот повик; но не жалете се, ве молам, на тешкотиите и жртвите. Погледнете ги Валденжаните. Погледнете какви планови смислиле, за да ја донесат светлината на евангелието на оние кои сè уште биле во темнината на заблудата! Не треба да се трудиме очекувајќи да добиеме награда во овој живот, туку треба да работиме со погледот вперен во наградата што ќе биде дадена на крајот од трката. Денес се потребни мажи и жени кои се верни на својата должност како магнетна игла на полот - мажи и жени кои без одлагање ќе работат без да чекаат да се израмни патот пред нив и да се отстранат сите пречки“. – *Colporteur Ministry, p. 68.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

1. Дали ги имам најлошите претпоставки кон некој кој наизглед не ме цени?
2. На кои начини се манифестира самоправедноста во овие последни денови?
3. Како можам да го добијам и да го задржам моето оправдување со вера во крвта Христова?
4. Во кои области од животот моите постапки треба подобро да го одразуваат она што теоретски го знам?
5. Кога сум во искушение да се пожалам, што треба да запомнам?

Дар во првата сабота за седиштето на Анголската унија

Североисточно поле на РДАСД во Ангола беше организирано од Генералната Конференција, за да опслужува три провинции - Северна Кванза, Уиге и Малање. Малање се наоѓа во внатрешноста на седиштето на Северно-централното Анголско поле. Регионот има површина од 181.110 км², а бројот на населението се проценува

3.550.774 жители. Веста за РДАСД полека стигнала овој регион почнувајќи од 1978 година. Меѓутоа, во 1990 година, по Божја милост, делото конечно беше организирано во регионот и оттогаш пораката не престана да се шири. Постигнат е значителен напредок и пораката за сегашната вистина стигна до неколку блиски места во регионот.

Нашата потреба во моментот е деловна зграда со работни простории за вработените во Анголската унија, библиотека и конференциска сала.

Купивме парцела во приградската област до која е лесно да се стигне. Се надеваме дека на овој простор ќе можеме да ја изградиме посакуваната зграда и на вистински начин да го претставиме Божјото свето дело во овој регион.

Размислувајќи за големата задача пред нас, сфативме дека ни е потребна институционална организација која ќе овозможи координација и планирање на активностите во совршен ред – имајќи предвид дека „(Бог) и денеска, исто како и во старо време, бара да се почитува редот и систематското уредување при водењето на црквоните работи. Тој сака неговото дело да се извршува темелно и исправно за да може да му стави печат на свое одобрување. Христијанинот мора да се соедини со христијанинот, црквата со црква, човечкото орудие мора да соработува со божественото, секоја делотворна сила во црквата мора да му се потчинува на влијанието на Светиот Дух за сите заедно, со здружени сили, да му објавуваат на светот добри вести за Божјата милост“. – *Делата на апостолите, 96.*

Пораката за спасението мора да стигне до секоја земја, а ние сме сигурни дека Господ „не постанува и не се истоштува, додека не воспостави правда на земјата. Островите копнеат по Неговата наука“ (Исаија 42:4).

Ги молиме нашите браќа и сестри ширум светот да ни помогнат со великодушни дарови за овој проект за да помогнете во ширење на Евангелието до душите кои живеат на оваа огромна територија на Ангола. Господ Бог богато да ве благослови.

Вашите браќа и сестри од Североисточната унија на Ангола

Утврдување на нашиот ум

„Еве, возљубени, како веќе ви го пишувам второто послание во кое со напоменување ви го разбудувам вашиот чист разум“ (2 Петрово 3:1).

„Секогаш треба да ги броиме нашите благослови. Треба да ги собереме и да ги закачиме во спомен-салите на сеќавањето. Каква слика ќе закачите таму денес?“. – *The Review and Herald, March 26, 1889.*

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ:

5 Сведоштво, 671-691.

Недела

1. септември

1. АПЕЛ ДО СПОМЕН-САЛИТЕ НА СЕЌАВАЊЕТО

а. Како и зошто Петар се повикува на моќта на нашето сеќавање? 2 Петрово 3:1.

„Кога луѓето ќе ја сфатат сета големина на жртвата што ја поднел Небесниот цар умирајќи наместо човекот, тогаш планот на спасението ќе биде величан, помислата за Голгота ќе побуди нежни, свети и живи чувства во христијанските срца. Од нивните усни ќе одекне песна на слава на Бога и на Јагнето. Во срцето каде што се живо присутни сцените од Голгота не може да се развие суета и самопочитување. Тие кои ја сфаќаат големата цена платена за откуп на човекот, скапоцената крв на Божјиот Син, нема да додаваат голема важност на овој свет. Сите негови богатства не се доволни да откупат една единствена пропадната душа. Кој е во состојба да ја измири љубовта која Христос ја имал за загубениот свет кога висел на крстот и страдал заради престапите на грешните луѓе? Таа била неизмерна, бескрајна“. – 2 Сведоштво, 212.

„О, кога сите погрешно насочени сили би ги посветиле на една голема цел – богатите залихи на Божјата благодат во овој живот - какви сведоштва би можеле се закачат во спомен-салите на сеќавањето, кои кажуваат за Божјата милост и благодат!... Тогаш, како трајно начело би се всадила во нас навиката да собираме духовни богатства толку ревносно и упорно како што световните претенденти се стремат кон земните и временските работи“. – *Our High Calling, p. 188.*

2. ШТО ТРЕБА ДА ЗАДРЖИМЕ ВО СЕЌАВАЊЕ

а. Кои се најважните приоритети што треба да ги запомниме и зошто? 2 Петрово 3:2; Псалм 119:11).

„Искушенијата често се чинат неодоливи затоа што се занемарува молитвата и проучувањето на Библијата и тогаш оној што се искушува не може веднаш да се сети на Божјите ветувања и на сатаната да му се спротивстави со библиско оружје. Но ангелите постојано се наоѓаат околу оние што се подготвени да бидат поучени на божествените вистини и во мигот кога имаат голема потреба тие ќе ги потсетат токму на вистините што им се потребни. Така, 'Ако непријателот надојде како река, духот на Господ ќе го истера' (Исаија 59:19).

Исус им ветил на Своите ученици: 'А Утешителот, пак, Духот Свети, Кого што Отецот ќе го испрати во Мое име, Тој ќе ве научи на сè и ќе ви напомни за сè што сум ви зборувал' (Јован 14:26). Но Христовата наука мора порано да се втисне во нашите умови за Божјиот Дух да може во мигот на опасност да не потсети на неа". – *Големата борба, 599, 600.*

б. Наведете примери кои нагласуваат колку е важно да ги исполниме нашите умови со историјата и учењата на Библијата. Лука 1:67-70; Дела 3:20,21.

„Библијата е најстарата и најпотполна историја што луѓето ја имаат. Таа потекла чиста од изворите на вечната вистина, а божествената рака низ вековите ја чувала нејзината неизвалканост. Таа го расветлува далечното минато, во кое луѓето со истражување залудно се обидувале да навлезат. Единствено во Божјата Реч ја гледаме силата која ги положила темелите на Земјата и ги раширила небесата. Единствено тука наоѓаме веродостоен извештај за потеклото на народите. Единствено тука историјата на нашиот род е дадена неосквернета со човечка суета или предрасуди". – *Воспитување, 173.*

„Мојот ум беше оптоварен со прашањето да пишувам за старозаветната историја. Вознемирена сум кога гледам колку малку моите браќа и сестри ја прифаќаат библиската вистина во нивниот секојдневен живот. Ако сакаме да бидеме победници, мора да сфатиме дека треба да се води битка. Се радуваме на сознанието дека победата е можна преку зајакнувачката сила на Божјата благодат. Бог е посилен од сите сили на паднатиот непријател". – *The Bible Training School, June 1, 1903.*

3. ПРОРОЧКИОТ ЗНАК ИСПОЛНЕТ

а. Што ќе се случи во последните денови, и што ќе ја разниша верата на многумина? 2 Петрово 3:3.

„Општите методи на едукација на младите не ги задоволува стандардите на вистинското образование. Чувството на неверување се испреплетува во школските учебници, а Божјите пророштва се претставени во сомнителна, па дури и осудувачка светлина. Така умовите на младите се запознаваат со сугестиите на сатаната, а сомнежите штом еднаш ќе се појават кај оние што се сомневаат, стануваат веродостојни факти, додека научните истражувања стануваат погрешни поради начинот на кој нивните наоди се толкуваат и искривуваат. Луѓето почнуваат да го преиспитуваат Божјото слово пред конечниот суд, а Божјото вдахновение се оценува според ограничени стандарди, а Божјата вистина станува нејасна пред научните записи... Наместо да можат да вдахнат вера кај оние што се сомневаат, тие ја признаваат сопствената несигурност дали Божјото слово или откритијата на науката, лажно наречени вистина, се вистинити. Оние кои биле навистина совесни биле принудени да ја преиспитаат својата вера поради неодлучноста на оние кои тврдат дека се толкувачи на Библијата во справување со живите пророштва. Сатаната ја користи несигурноста на умот и со помош на невидливи агенти ги втиснува во него своите софистицирани измислици предизвикувајќи луѓето да се изгубат во маглата на скептицизмот“. – *Fundamentals of Christian Education*, p. 329.

б. Која опомена на Павле во овој поглед се однесува и на нас денес? 1 Тимотеј 6:20.

„За непроменливоста на природата нашироко се расправаше, а скептичните теории беа лесно прифатени од оние чии умови ја избраа атмосферата на сомнеж, бидејќи тие не беа во склад со Божјиот свет закон, темелот на Неговото владеење на небото и земјата. Нивната природна склоност кон зло им олесни да избираат лажни патишта и да се сомневаат во веродостојноста на записите и историјата на Стариот и Новиот завет. Бидејќи самите се затруени со заблуда, тие ја искористија секоја можност да посеат сомнеж во умовите на другите луѓе. Природата е возвишена над Богот на природата, а едноставноста на верата е уништена, зашто темелите на верата изгледаат несигурни. Замаглени во скептицизам, умовите на оние кои се сомневаат се оставени да удираат на карпите на неверувањето“. – *Fundamentals of Christian Education*, p. 329.

4. ВДАХНОВЕНИЕТО Е ЦЕЛТА НА НАПАДОТ

а. Освен што го поткопува авторитетот на Светото писмо, на што сатаната сè повеќе го насочува вниманието во своите зловни напади? Откровение 12:17; 19:10.

„Планот на сатаната е да ја ослаби верата на Божјиот народ во Сведоштвата. Потоа следи скептицизам во поглед на битните точки на нашата вера, кои претставуваат столбови на нашето сфаќање, а потоа сомнеж и во Светото писмо и конечно пат во пропаст. Кога измамените ќе почнат да се сомневаат во Сведоштвата во кои некогаш верувале, сатаната знае дека тие нема да запрат на тоа, и затоа ги зголемува своите напори сè додека не ги наведе на целосен бунт, кој станува неизлечив и завршува со пропаст“. – *4 Сведоштво, 211.*

„Последната измама на сатаната ќе биде да го направи бескорисно сведоштвото на Божјиот Дух. 'Онаму каде што нема визија, луѓето пропаѓаат' (Изреки 29:18). Сатаната ќе работи генијално на различни начини и преку различни орудија за да ја разниша довербата на Божјиот остаток во вистинското сведоштво. Тој ќе воведи лажни визији за да ги доведе луѓето во заблуда мешајќи ги лажните со вистинските, и на тој начин ќе ги згрози луѓето од сето она што се нарекува визија и тие ќе го сметаат за еден вид фанатизам; но чесните души, споредувајќи го лажното и вистинското, ќе можат да ги разликуваат“. – *The Faith I Live By, p. 296.*

б. Што се случува кога оние што тврдат дека веруваат во пораката на третиот ангел почнуваат да се сомневаат во Сведоштвата - и зошто често го прават тоа? Јован 3:19,20.

„Ги познавам вашите опасности. Ако ја загубите верата во сведоштвата, ќе се одвоите од вистината на Библијата. Се плашев дека мнозина ќе се оддадат на прашања и сомневање и затоа што сум загрижена за вашите души сакам да ве опоменам. Колкумина ќе ја прифатат оваа опомена? Со своето размислување за сведоштвата, дали би се чувствувале совршено слободни да прифатите или да отфрлите еден нивен дел или целите, ако ви се даде некое сведоштво, кое би ја попречило вашата патека и би ги укорило вашите грешки? Токму тоа што најмалку сакате да го прифатите е она што ви е најпотребно. Бог и сатаната никогаш не соработуваат. Сведоштвата носат или Божји или сатански печат. Доброто дрво не може да донесе лоши плодови, ниту пак лошото дрво да донесе добри плодови. По нивните плодови ќе ги познаете. Бог проговори. Кој затрепери од Неговите зборови?“. – *5 Сведоштво, 98.*

5. ЦЕНЕТЕ ГИ ПОРАКИТЕ ЗА ДЕНЕШНО ВРЕМЕ

а. Зошто е особено важно да ги слушаме сведоштвата што Бог ги испраќа до Својот народ преку Духот на пророштвото, особено во овие последни денови? Изреки 29:18 (прв дел); Осија 12:14; 2 Летописи 20:20 (последен дел).

„Господ бара обновување на директното сведоштво дадено во претходните години. Тој повикува на обновување на духовниот живот. Духовните сили на Неговиот народ одамна згаснале, но мора да има воскресение од привидната смрт. Со молитва и исповедање на гревот мораме да го расчистиме патот на Царот. Кога го правиме ова, силата на Духот ќе дојде кај нас. Потребна ни е силата на Педесетницата. Тоа ќе дојде затоа што Господ ветил дека ќе го испрати Својот Дух како сила која победува сè.

Пред нас се опасни времиња. Секој што ја познава вистината треба да се разбуди и да се стави себеси, телото, душата и духот, под Божја дисциплина. Непријателот е по нас. Мора да бидеме будни и да внимаваме на него. Мораме да го облечеме целиот Божји оклоп. Мораме да ги следиме упатствата дадени преку Духот на пророштвото. Мораме да ја сакаме и да ја слушаме вистината за ова време. Ова ќе нè спречи да прифатиме силни заблуди. Бог ни зборува преку Неговото Слово, Тој ни зборува преку сведоштвата за црквата и преку книги кои ни помагаат да ги разјасниме нашите сегашни должности и позицијата што треба да ја заземеме. Мораме да ги слушаме предупредувањата дадени, заповед по заповед, правило по правило. Каков изговор можеме да бараме, ако го игнорираме ова?

Ги молам оние кои се трудат за Бога да не го прифаќаат лажното за вистинското. Не дозволувајте човечкото размислување да го заземе местото на светата вистина. Христос чека да разгори вера и љубов во срцата на Својот народ. Луѓето кои мора цврсто да застанат на платформата на вечната вистина не треба да прифаќаат погрешни теории. Бог бара од нас цврсто да се држиме до основните начела засновани на несомнен авторитет“. – *Gospel Workers*, pp. 307, 308.

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

1. Кои спомени ги чувам и кои треба да ги заменам со подобри?
2. Како најдобро да се подготвам за следното големо искушение со кое неизбежно ќе се соочам?
3. Кои аспекти од моето образование се во конфликт со мојата вера?
4. Зошто непријателот на душите е решен да ги дискредитира Сведоштвата?
5. Зошто треба да посветам повеќе квалитетно време на проучување на Сведоштвата и повеќе да ги ценам?

Дополнително време дадено со одредена цел

„Господ нема да задоцни со Своето ветување, како што некои мислат за бавењето; но долго време трпи, бидејќи не сака да загина некој, туку сите да се покаат“ (2 Петрово 3:9).

„Но кога со сите откупени ќе стоиме на стакленото море, со златни харфи и венци на славата, и кога пред нас ќе се наоѓа бескрајната вечност, тогаш ќе видиме колку кратко било времето на чекање и проба“. – 5 Сведоштво, 485.

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ:

2 Сведоштво, 183-199.

Недела

8. септември

1. ШТО ГЛЕДАМЕ?

а. Што честопати наведуваат исмејувачите како изговор за нивните сомнежи, и како овој став влијае дури и на многумина кои го чекаат Господовото враќање? 2 Петрово 3:4; Исаија 56:12.

„Љубовта кон овој свет толку ги обзела нашите мисли, така што погледот не ни е упатен кон небото, туку кон земјата. Се брземе, сесрдно и предано вложуваме напори во разни потфати, а забораваме на Господа и не го цениме небесното богатство. Љубовта кон овој свет и богатството ја помрачува нашата вера и ние не копнееме по доаѓањето на нашиот Спасител. Премногу се грижиме за сопственото 'јас'. Вознемирени сме и немаме цврста доверба во Бога. Многумина се грижат и работат, се мачат и прават планови плашејќи се да не осиромашат. Таквите немаат време да присуствуваат на верските состаноци и грижејќи се сами за себе не даваат на Господа прилика да се погрижи за нив. Тие претерано се грижат за себе, и премалку веруваат и се надеваат на Бога.

Љубовта кон светот силно го обзема народот кому Господ му заповедал да стражари и да се моли секогаш, така што доаѓајќи ненадејно, да не ги затекне на спиење“. – 2 Сведоштво, 195,196.

2. ЕДЕН ДЕН... ИЛИ МНОГУ НАСКОРО?

- а. Објаснете како често се случува исмејување дури и кај оние кои се изјаснуваат како адвентисти. Матеј 24:48-51; Изреки 26:20-22; Римјаните 1:29-32.**
-

„Лошиот слуга вели во своето срце: 'Мојот господар нема да дојде скоро'. Тој не вели дека Христос нема да дојде. Тој не ја исмева идејата за Неговото второ доаѓање. Меѓутоа, во своето срце и со своите постапки и зборови тој зборува дека Господ нема уште долго да дојде. Во душите на другите тој го уништува уверувањето дека Господ брзо ќе дојде. Неговото влијание ги наведува луѓето да станат дрски и безгрижни во доцнењето и тие се зацврстуваат во нивната световност и тапост. Духот подлегнува на земните страсти и расипаните мисли. Лошиот слуга јаде и пие со пијаниците, се обединува со светот во барање на задоволства. Тој ги тепа другите слуги, обвинувајќи ги и осудувајќи ги оние кои се верни на својот Господ“. – *Копнежот на вековите*, 635.

- б. Како треба да стоиме наспроти оние кои сметаат дека Христовото доаѓање ќе се случи во далечна иднина? Колосјаните 3:1-4.**
-

„Додека вниманието на светот е свртено кон разни потфати, нашето внимание треба да биде сосредоточено кон небото. Нашата вера треба да продре сè подлабоко во величествените тајни на небесната ризница за да можат драгоцените, божествени зраци од небесното светилиште да ги осветлуваат нашите срца како што го осветлуваа Исусовото лице. Исмејувачите се смеат на оние кои чекаат и стражарат, велејќи: 'Каде е ветувањето за Неговото доаѓање? Разочарани сте. Појдете со нас и ќе успеете во земните работи. Ќе дојдете до добивка и до пари и ќе бидете почитувани во светот'. Оние што чекаат, ќе одговорат гледајќи во небото: 'Ние стражариме'. И бидејќи се одвоиле од земските задоволства, славата на овој свет и измамливото богатство, со тоа докажуваат дека навистина стражарат. Стражарејќи стануваат силни, совладувајќи ја себичноста и љубовта кон удобностите. Огнот на неволјата се пали околу нив и чекањето изгледа долго. Тие понекогаш очајуваат и верата им се колеба; но потоа повторно се собираат совладувајќи ги стравувањата и сомнежите, го вперуваат погледот кон небото и велат на своите противници: 'Стражарам и го чекам враќањето на својот Господ. Наоѓам слава во маката, неволјата и потребите'“. – *2 Сведоштво* 194, 195.

3. ПРЕСУДА ПРИДРУЖЕНА СО ПРИРОДНИ ПОЈАВИ

а. Кој многу важен настан во светската историја луѓето често го занемаруваат? Создавање 6:5-8; 7:23; 2 Петрово 3:5,6.

„Пред стариот свет да биде уништен од потопот, имаше надарени луѓе кои поседувале вештина и знаење. Но, бидејќи го исклучиле Бога од нивните планови и совети тие станаа расипани во своите срца и умови. Тие беа мудри да го прават она што Бог никогаш не им рекол да го прават, мудри да прават зло. Господ виде дека овој пример ќе биде штетен за идните генерации и ги презеде работите во свои раце. Сто и дваесет години Господ им праќал предупредувања преку својот слуга Ное. Но, драгоценото време на благодатта и условната казна што им беше дадено толку љубезно, тие го поминаа во исмејување на Ное и неговите опомени. Во злонамерна осуда и критика, тие го прикажаа во најсмешни карикатури. Тие го исмеваа поради неговата чудна сериозност и длабока чувствителност во објавувањето на Божјата казна која сигурно мора да дојде. Тие се повикуваа на науката и законите кои владеат со природата. Потоа одржаа карневал поради зборовите на Ное, нарекувајќи го луд фанатик. Божјото трпение конечно беше исцрпено“. – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 1, p. 1090.*

б. Што на крајот ја чека оваа планета? 2 Петрово 3:7; Псалм 11:6; 59:13.

„Утробата на земјата беше Божјиот арсенал, од кој Тој го црпеше оружјето што го користеше во уништувањето на стариот свет. Водите во утробата на земјата избија и се споија со водите на небото за да го изврши делото на уништување. По потопот, Бог ги користел и водата и огнот на земјата како свое орудија за да ги уништи злите градови“. – *Spiritual Gifts, vol. 3, p. 82.*

„Целата работа на таткото на лагата е запишана во небесните книги и сите оние кои се предадоа да му служат на сатаната, изнесувајќи ги неговите лаги пред луѓето во теорија и пракса, ќе добијат плата според нивните дела. И коренот и гранките ќе бидат уништени од огнот на последниот ден. Сатаната, како голем водач на бунтот и отпадничството, е коренот, а гранките се сите негови следбеници кои ги проповедаат неговите лаги во поглед на Божјиот закон“. – *The SDA Bible Commentary [E. G. White Comments], vol. 4, p. 1184.*

4. ВЕЛИЧЕСТВЕНИОТ ВЕЧЕН БОГ

- а. За да се даде доверба на Божјите деца во Неговите ветувања и надеж за вечност, како можеме да го сумираме неограничениот опсег на нашиот Творец? Псалм 90:4; 2 Петрово 3:8.**

„Наследството што му го ветил Бог на својот народ не е на овој свет. Аврам на овој свет немал земја 'ниту една стапка' (Дела 7:5). Бил мошне богат со подвижно богатство што го употребувал да го слави Бога и да им помага на ближните, но овој свет не го сметал за свој роден крај. Господ го повикал да ги напушти своите идолопоклонички

земјаци и за вечни времиња му ја ветил хананската земја; но сепак, неа не ја наследиле ниту тој, ниту неговиот син, ниту синовите на неговиот син. Кога посакал да има посебно место да ги закопа своите мртви, и тоа морал да го купи од еден Хананец. Единствениот негов имот во ветената земја се состоел од една гробница изделкана во камен во пештерата Макпела.

Меѓутоа, Божјиот збор сепак не изневерил. Самото заземање на Ханан од страна на Евреите не значело негово целосно исполнување. 'А ветувањата му се дадени на Аврама и на неговиот Потомок' (Галатјаните 3:16). Лично Аврам требало да учествува во благословите на ветеното наследство. Можело да се чини дека исполнувањето на ветувањето премногу се одолжува, но 'еден ден пред Господа е како илјада години, а илјада години како еден ден' (2 Петрово 3:8). Може да се чини дека Бог 'се премислува' да го исполни тоа ветување, но во одредено време 'навистина ќе дојде и нема да задоцни' (Авакум 2:3)". – *Патријарси и пророци, 169,170.*

- б. Што треба да сфатиме во врска со второто Христово доаѓање? 2 Петрово 3:9; Наум 1:3.**

„Божественото трпение е прекрасно. Праведноста долго чека додека милоста го повикува грешникот...

Светот станал дрзок во кршењето на Божјиот закон. Затоа што Бог долго ги трпел, луѓето го погазиле неговиот авторитет. Се поддржувале едни со други во насилството и во свирепоста спрема неговото наследство, велејќи: 'Од каде знае Бог? Сознава ли Севишниот?' (Псалм 73:11). Меѓутоа, постои линија што тие не можат да ја преминат. Наближува времето кога ќе ја досегнат поставената граница. Речиси веќе ја надминале мерата на бескрајното Божјо трпение, границата на неговата благодат, мерата на неговата милост. Конечно Господ ќе се вмеша да ја одбрани својата чест, да го избави својот народ и да му стави крај на беззаконието кое е во силен подем". – *Христовите поуки, 177.*

5. ШАНСА ЗА ПОДЛАБОКО ПОКАЈАНИЕ

а. Зошто можеме да бидеме многу благодарни за Божјата долготрпеливост? Псалм 86:12-15.

„Господ сака да ни помогне, да нè поткрепи и да нè благослови; но ние мораме постојано да поминуваме преку процесот на прочистување додека не изгори сета нечистотија на нашиот карактер. Секој член на црквата ќе биде ставен во печката за претопување, но не за да изгори, туку за да се прочисти“. – 5 Сведоштво, 485.

„Вашите надежи не поврзувајте ги со луѓе, како тие да се безгрешни, туку надевајте се на Исуса. Не зборувајте ништо што би можело да ѝ наштети на вашата вера. Своите тајни гревови исповедајте ги единствено пред Бога. Признајте ги заблудите на Оној Кој совршено знае како треба да го обработи вашиот случај. Ако сте го натажиле вашиот сосед признајте го својот грев и каењето покажете му го со тоа што ќе го исправите истиот. Тогаш побарајте благослов. Пријдете Му на Бога такви какви што сте и дозволете Му Тој да ги излечи сите ваши слабости. Својот случај изнесете го на престолот на милоста, за делото да биде потполно. Бидете искрени кон Бога во вашата душа. Ако Му пристапите со вистинско покајничко срце, Тој ќе ви подари победа. Тогаш ќе можете да го изнесете слаткото сведоштво за слободата, славејќи го Оној што ве повикал од темнината во Својата чудесна светлина. Тој нема да ве сфати погрешно ниту пак ќе ве осуди. Вашите ближни не можат да ве ослободат од гревот ниту да ве очистат од неправдата. Единствено Исус може да ви даде мир. Тој ве љуби и сам Себе се дал за вас. Во Неговото срце полно со љубов има сожалување кон нашите слабости. Има ли грев кој е премногу голем за Тој да не може да го прости? Има ли душа која е толку замрачена и која е толку нагризена од гревот за Тој да не може да ја спаси? Тој е милостив и не ги гледа нашите заслуги, туку нашите престапи ги лечи со својата безгранична добрина, сакајќи нè, иако сме грешници. Тој е 'долготрпелив и многумилостив' и 'долго време трпи, бидејќи не сака да загине некој, туку сите да се покајат' (2 Петрово 3:9)“. – 5 Сведоштво, 649.

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

1. Кои световни работи можат да ми го одвлечат вниманието од Бога?
2. Како можам да бидам виновен што ги тепав моите соработници, духовно кажано?
3. Зошто треба да развијам силна свест за претстојниот суд преку оган?
4. Објасни го наследството на Авраам и неговите деца (Галатјаните 3:29).
5. Зошто треба да бидам благодарен за ова кратко дополнително време и како да го искористам?

Каков народ?

„И така, бидејќи сето тоа ќе се разруши, каков треба да ви биде вашиот свет живот и побожноста ваша“ (2 Петрово 3:11).

„Отфрлајќи ги себичните желби и склоности, ние го заменуваме она што е безвредно и минливо за она што е скапоцено и трајно. Тоа не е жртва, туку непроценлива добивка... На местото на она што бара да отфрлиме, Христос ни нуди нешто што е многу подобро“. – 5 *Воспитување, 296.*

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ:

*Рани списи, 52-54;
Големата борба, 662-673.*

Недела

15. септември

1. НЕИЗБЕЖНО, НЕИЗГАСЛИВО

а. Како е опишана конечната извршна пресуда? 2 Петрово 3:10.

„Новото небо и новата земја (Откровение 21:1; Исаија 65:17; Петрово 3:13) нема да се појават додека злите мртви не бидат воскреснати и уништени на крајот на илјада години. Видов дека сатаната беше 'пуштен од затворот свој' на крајот од илјада години, токму во времето кога воскреснаа злите мртви; тогаш сатаната ги мами да веруваат дека можат да го одземат светиот град од светиите. Сите зли маршираат околу 'живеалиштето на светиите', со сатаната на чело, и кога тие беа подготвени да го заземат градот, Семокниот од својот престол испраќа врз градот здив на оган што проголтнува, кој слезе врз нив и ги изгоре, 'корен и гранчиња.'

Видов дека, како што Христос е Лозата, а Неговите деца гранчињата, така сатаната е 'корен', а неговите деца се 'гранчиња'; и во конечното уништување на 'Гог и Магог', целата зла војска ќе биде изгорена, 'корен и гранчиња' и ќе престанат да постојат“. – *A Word to the Little Flock, pp. 11, 12.*

2. ЗЕМЈАТА ОЧИСТЕНА

а. Како старозаветните пророци го предвиделе конечното уништување на злото и очистувањето на земјата? Исаија 34:8-10; Езекиел 28:16-19.

„Од небото од Бога слегува оган. Земјата се отвора. Оружјето скриено во нејзините длабочини се исфрла надвор. Од секоја отворена бездна блика пламен кој уништува. И самите карпи се палат. Настапил 'денот кој гори како печка'. Елементите се топат од жестоката горештина, а исто така и земјата и сè што е на неа гори (Малахија 4:1; 2 Петрово 3:10). Површината на земјата изгледа како растопена маса - огромно огнено море што врие. Време е за суд и пропаст на грешниците – 'зашто настапи денот за одмазда Господова'...

Грешниците ја примаат својата плата на земјата (Изреки 11:31). Тие ќе бидат 'како слама, и ќе ги изгори денот што иде, вели Господ Саваот' (Малахија 4:1). Некои ќе бидат уништени во еден миг, додека други ќе страдаат повеќе денови. Сите ќе бидат казнети 'според своите дела'. Бидејќи гревовите на праведниците се пренесени врз сатаната, тој мора да страда не само за своите лични гревови, туку и за сите гревови на кои го навел Божјиот народ. Неговата казна ќе биде далеку поголема од казната на оние што ги измамил. Кога ќе бидат уништени сите што подлегнале на неговите измами, тој и понатаму ќе биде жив и ќе се мачи. Најпосле сите грешници ќе бидат уништени со огнот што ги чисти и коренот и гранките - сатаната како корен, а неговите следбеници како гранки. Казната за кршењето на Божјиот закон е целосно извршена, правдата е задоволена, а небото и земјата, набљудувајќи го сето тоа, ја признаваат Господовата праведност“. – *Големата борба*, 672,673.

б. Опишете ја убавината на Божјиот следен чекор. Откровение 20:7-10,15; 21:1,2.

„Кога Бог конечно ќе ја очисти земјата, таа ќе изгледа како бескрајно огнено езеро. Како што Бог го зачувал ковчетот среде метежот на потопот, бидејќи во него имало осум праведници, така Бог ќе го зачува и Новиот Ерусалим, во кој ќе има верници од сите векови, од праведниот Авел до последниот светец што живеел. Иако целата земја, освен делот каде што се наоѓа градот, ќе биде обвиена во море од течен оган, градот, како и ковчетот, ќе биде зачуван со чудо на Семоќната сила. Стои неповреден среде елементите што проголтаат“. – *Spiritual Gifts, vol. 3, p. 87.*

2. ОТРЕЗНУВАЧКА РЕАЛНОСТ

а. Што треба да нè натера да размислуваме за последната, конечна реалност што ќе дојде врз жителите на земјата? Псалм 139:23,24; 2 Петрово 3:11.

„Ако вистината има посветувачко дејство на нашето срце и нашиот живот, нашата служба на Бога ќе биде прифатлива, ќе Го прославиме на земјата, ќе учествуваме во божествената природа и ќе се спасиме од расипаноста која постои во светот преку похота.

О, колкумина ќе бидат неподготвени кога Господарот ќе дојде да се пресмета со Своите слуги! Многумина немаат јасна претстава за тоа што сè сочинува еден христијанин. Тогаш само праведноста нема да ни биде ни од каква помош. Пробата ќе ја издржат само оние кои ќе ја имаат Христовата правда, оние кои се проткаени со Неговиот дух и одат така како што одел Тој, чисти во својот живот и срцето. Нашиот разговор треба да биде свет и тогаш нашите зборови ќе бидат зачинети со благодат“. – 2 Сведоштво, 317,318.

б. Објаснете го подлабокото посветување што ни е итно потребно. 1 Јованово 2:6.

„Секоја душа што верува во вистината ќе го покаже тоа и со своите дела. Сите треба да бидеме што посесрдни и понепокOLEБЛИВИ во своите напори да придобиваме души за Христа. Ако вистината се вкорени длабоко во нивните срца, тие ќе копнеат да ја всадат и во срцата на другите. Вистината премногу долго се држи во предворјето. Внесете ја во внатрешниот храм на душата, поставете ја на престолот на вашето срце и потчинете ѝ го својот живот. Ние треба да ја проучуваме Божјата Реч и да му се покоруваме. Тогаш срцето ќе најде мир, среќа и радост и нашите мисли ќе бидат насочени кон небото. Меѓутоа, ако вистината се чува одделена од животот, во предворјето, срцето нема да биде загреано од пламенот на Божјата добрина.

Мнозина Исусовата вера ја чуваат само за посебни денови или за посебни прилики, додека во останатото време ја забораваат и занемаруваат. Непоминливото начело на вистината не важи само неколку часови во сабота, и за неколку дела на милосрдие, туку треба да влезе во срцето и да го облагороди и посвети срцето. Ако човекот дури и за еден момент би бил безбеден без посебна светлина и сила од небото, тогаш Божјата вистина воопшто не би му била потребна. Библијата, чистата и света Божја Реч, мора да биде негов советник и водач, владеечка сила во неговиот живот. Таа постојано ќе ни дава поуки, ако сакаме да ги примаме во нашите срца“. – 5 Сведоштво, 547.

2. НЕ СЕ ОБЕСХРАБРУВАЈТЕ

- а. Опишете го Божјиот план за Неговиот народ - и како луѓето со половични срца фокусирани на овој свет реагираат на тој план и на оние кои сакаат да живеат според него. Тит 2:11-14; Второзаконие 26:18.**

„Дојдено е време кога голем дел од оние што некогаш се радувале и воскликнувале за скорото Христово доаѓање, се изедначуваат со паднатите цркви и светот кои порано им се потсмеваа затоа што веруваа дека Исус ќе дојде и ширеа секакви неvistини, создавајќи предрасуди против нив, за да го уништи нивното влијание. Сега, доколку некој би копнеел за живиот Бог, би гладувал и жеднувал за праведност и Бог му даде да ја почувствува Неговата сила и да го задоволи копнежот на неговата душа со излевање на Неговата љубов во неговото срце, и кога тој заради тоа го фали и го слави Господа, тие кои тврдат дека веруваат во скорото второ Христово доаѓање го сметаат за измамен, хипнотизиран или опседнат од некој зол дух.

Во облекувањето, разговорите и постапките тие т.н. христијани се еднакви со светот и можат да се препознаат само по името. Иако тврдат дека Го чекаат Христос, тие во своите секојдневни разговори не говорат за небото туку за земските работи. 'Какви личности' треба да бидат оние 'во светото владеење и побожноста' кои исповедаат дека 'го очекуваат и забрзуваат доаѓањето на Божјиот ден'? (2 Петрово 3:11,12). 'И секој кој ја има оваа надеж во Него, се очистува самиот, како што е Тој чист' (1 Јованово 3:3). Меѓутоа, очигледно е дека многумина коишто носат име адвентисти повеќе си сакаат да го украсат своето тело и во очите на светот да изгледаат убаво, отколку да се поучуваат од Божјата Реч за да би можеле да го заслужат Неговото одобрување“. – *Рани списи, 108.*

- б. Спротивно на тоа, што треба да биде нашиот фокус? 2 Коринџаните 4:18.**

„Престани засекогаш да се жалиш на овој минлив живот и поважно од сè друго нека ти биде залагањето за вечен живот, за да стекнеш право да влезеш во вечните живеалишта што Христос ги подготвува за оние што ќе останат верни и предани до крајот. Ако погрешеш во тоа, ќе загубиш сè. Ако својот живот го посветиш само на стекнување на овоземно богатство, а го загубиш небесното, на крајот ќе сфатиш дека страшно си се измамил. Да се има сè и на овој свет и да се наследи вечниот живот не е можно“. – *1 Сведоштво, 706.*

5. ГЛЕДАЈТЕ ГОРЕ

а. Како сме предупредени за слепата доверба во човечката слабост на водачите и другите блиски соработници кои можат да згрешат? Исаија 3:11,12; Амос 2:4; 4:12.

„Има и такви кои, иако мислат дека му служат на Бога, брзо стануваат опашани со неверување. Кривите патеки им изгледаат прави; живеат во постојано кршење на Божјата вистина; изопачените начела се вткаени во нивните животни практики и каде и да одат тие го сеат семето на злото. Наместо да ги водат другите кон Христа, нивното влијание предизвикува сомнеж и неверување“. – *Testimonies to Ministers*, p. 281.

„Ја опоменувам црквата да се чува од оние луѓе кои на другите им ја проповедаат речта на животот, а самите немаат дух на понизност и самоодрекување кои таа реч ги влева. На таквите луѓе не можеме да се потпреме во време на криза. Тие исто така го занемаруваат Божјиот глас како што тоа го направил и Саул и како и тој, подготвени се да ги оправдуваат своите постапки. Кога Господ го укорил преку Својот пророк, Саул упорно тврдел дека му се покорува на Божјиот глас, но блеењето на овците и рикањето на воловите покажале дека не го правел тоа. На ист начин и денес многумина уверуваат за својата преданост на Бога, но нивните собири и забави, нивното световно друштво, нивното самоиздигање и копнежот за популарност сведочат дека не му се покориле на Неговиот глас. 'Угнетувачи на Мојот народ се децата, и жени владеат над него' (Исаија 3:12).

Стандардот што евангелието го постави пред нас е мошне висок. Доследниот христијанин не е само ново, туку и благородно создание во Исуса Христа. Како постојана светлина, тој на другите им укажува на патот кон Бога и небото. Човекот кој својот живот го црпе од Христа нема да има желба за лекомислените, суетни задоволства од овој свет“. – 5 *Сведоштво*, 88.

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

1. Објасни ја библиската вистина за она што обично се нарекува пеколен оган.
2. Какво чудо прави Бог среде овие неизгасливи пламени?
3. Како може да се продлабочи моето христијанско искуство и зошто е тоа неопходно?
4. Објасни ги опасностите од потпирањето на телесната рака во поглед на спасението.
5. Кои чекори треба јас лично да ги преземам за поинтензивно да се фокусирам на вечноста?

Издржете до крај

„А вие, возљубени, знаејќи го ова однапред, пазете се од измамата на беззакониците за да не бидете одведени со нив, и да не отпаднете од својата утврденост, туку да напредувате во благодатта и во познанието на нашиот Господ и Спасител Исус Христос. Нему слава и сега и за вечни времиња. Амин“ (2 Петрово 3:17,18).

„Библиското посветување не може да го постигнат оние кои отфрлаат било кој дел од вистината“. – *The SDA Bible Commentary, [E. G. White Comments], vol. 7, p, 947.*

ПРЕДЛАГАМЕ ДА ПРОЧИТАТЕ: *Делата на апостолите, 557-567.*

Недела

22. септември

1. ПРОАКТИВНО ЗАБРЗУВАЊЕ НА ТЕМПОТО

а. Земајќи го во предвид конечниот оган, што сме повикани да направиме? 2 Петрово 3:12.

„Така и денес, пред доаѓањето на Синот Човечки, вечното евангелие мора да се проповеда 'на секое племе, колено, јазик и народ' (Откровение 14:6,14). Бог 'одредил ден во кој ќе му суди на светот' (Дела 17:31). Христос ни кажува кога ќе дојде тој ден. Тој не рекол дека сиот свет ќе се обрати, туку дека 'ова евангелие за царството ќе се проповеда по сиот свет за сведоштво на сите народи и тогаш ќе дојде крајот'. Проповедајќи го евангелието по светот, ние сме во можност да го забрзаеме доаѓањето на Господа. Ние не треба само да го очекуваме, туку и да го забрзаеме доаѓањето на Божјиот ден (2. Петрово 3:12). Кога Христовата црква би го извршила делото кое Господ и го наменил, сиот свет би бил опоменат, а Господ Исус Христос веќе би дошол на нашата Земја со сила и голема слава...

Оние кои Го чекаат Господа, ја чистат својата душа со покорување на вистината. Стражарејќи будно, тие истовремено и вредно работат. Бидејќи знаат дека Господ е пред вратата, нивната ревност е оживеана да соработуваат со божествените претставници, залагајќи се за спасение на душите“. – *Копнежот на вековите, 633,634.*

2. КАКВА ПРИВИЛЕГИЈА!

а. Како секој од нас треба да го забрза Христовото враќање? Проповедник 11:1,2,6.

„Христос на својата црква ѝ доверил света задача. Секој верник треба да претставува канал низ кој Бог Христовото свето и безмерно богатство на својата милост може да ја излева врз овој свет. Повеќе од што било друго, Спасителот сака човечките орудија да бидат претставници кои пред овој свет ќе го откријат неговиот карактер и неговиот Дух. На светот ништо не му е толку потребно како објавувањето на љубовта на Спасителот преку човечките орудија. Цело небо со копнеж бара мажи и жени преку кои Бог ќе може да ја открие силата на христијанството.

Црквата е Божјо застапништво за проповедање на вистината; таа лично од него е ополномоштена да изврши посебна задача; и ако остане предана и верна само кон него, покорувајќи им се на сите негови заповеди, во неа ќе се наоѓа сето изобилство и сета превозвишеност на божествената милост. Ако остане верна во својата приврзаничка послушност и преданост, почитувајќи го Израеловиот Господ Бог, нема да постои сила која би можела да ѝ се противстави.

Ревноста за Бога и за неговото дело ги движела учениците со голема сила да сведочат за евангелието. Не треба ли иста таква ревност и нашето срце да го проникнува со решителност да зборуваме за историјата на таа љубов која спасува, за распнатиот Христос? Привилегија на секој христијанин е не само да го очекува, туку и да го забрза доаѓањето на Спасителот“. – *Делата на апостолите*, 600.

б. Како Бог ја опишува Својата намера за нас? Песна над песните 6:10; Псалм 60:4.

„Вистината и заблудата се приближуваат кон својот последен конфликт. Да маршираме под крвавото знаме на кнезот Емануел... зашто вистината ќе триумфира“. – *Christian Service*, p. 77.

„Црквата ако се облече во облеката на Христовата праведност и ако се ослободи од секоја приврзаност кон овој свет, пред неа ќе осамне зора на светол и величествен ден. Божјото ветување што ѝ е дадено ќе остане сигурно за навек. Тој ќе ја стори вечно извишена, радост за многу поколенија. Вистината триумфално ќе помине крај оние што ја презреле и ја отфрлиле. Иако понекогаш се чини забавено, нејзиното напредување никогаш нема да биде запрено. Кога Божјата порака ќе најде на противење, Тој ѝ додава нова сила за да го засили нејзиното влијание. Надарена со божествена сила, таа ќе си расчисти себеси пат низ најсилните бариери и триумфално ќе совлада секоја пречка“. – *Делата на апостолите*, 601.

3. СИЛА И НАДЕЖ

а. Што му дава сила на секој верник кој копнее да ја изврши мисијата за спасување на душите? Исаија 53:11; 2 Коринтјаните 5:14,15; 12:9.

„Ќе тагуваме и плачеме поради своите гревови; ќе имаме постојана борба и непроспиени ноќи проследени со грижа на совеста, срамејќи се поради своите пропусти и недостатоци...

Да не ги оптоваруваме со непотребни укори туку да ѝ дозволиме на Христовата љубов да нè направи толку сочувствителни и полни со сомилот, за да можеме искрено да заплачеме над заблудените и оние кои застрануваат од Бога. Вредноста на душата е неизмерна. Нејзината вредност може да се мери само со цената која е платена за нејзиното откупување. Вистинската вредност на душата ја објаснува само Голгота, Голгота, Голгота!...

Усовршувањето на христијанскиот карактер во потполност зависи од благодатта и силата кои можеме да ги најдеме само во Бога. Ако силата на Божјата благодат во нашето срце не помага и не ги посвети нашите напори во цел на спасување и на своите души и на душите на другите, ние сами не можеме да успееме во тоа. Системот и редот се многу важни, но погрешно е да се мисли дека оваа задача може да се оствари без делување на божествената сила и благодат на умот и срцето. Без Божја сила која може да нè вдахне со храброст во остварување на нашите намери, срцето и телото би останале потполно неуспешни во повторувањето на вообичаените церемонии“. – 3 Сведоштво, 187,188.

б. Зошто надежта за вечноста е толку инспиративна? 2 Петрово 3:13; Псалм 149:4.

„Кротките 'ќе ја наследат земјата'. Гревот дошол на земјата токму поради желбата за самовозвишување и така нашите прародители ја изгубиле власта над онаа убава земја, своето царство. А Христос преку самоодрекување го откупил она што било загубено. Тој вели дека и ние треба да победиме како што победил Тој. (Откровение 3:21). Преку понизност и самооткажување можеме да станеме Негови сонаследници кога кротките ќе ја наследат земјата. (Псалм 37:11).

Земјата ветена на кротките нема да биде слична на оваа замрачена со сенката на смртта и проклетството. 'Но ние, според Неговото ветување, очекуваме ново небо и нова земја, на кои ќе се всели правда' (2. Петрово 3:13)...

Таму нема разочарувања, ниту тага ниту грев, никој нема да каже: болен сум; таму нема погребни поворки, нема плачење, нема смрт, нема разделби, нема скршени срца; бидејќи таму е Исус, таму е мир“. – Мисли од гората, 17.

2. СЕРИОЗЕН ПОВИК

а. Што нагласува Петар во своето послание и зошто? 2 Петрово 3:14.

„Ние никогаш не знаеме колку тешка ќе биде нашата утрешна борба. Сатаната живее и многу е активен; и затоа секој ден најсесрдно треба да се обраќаме на Бога за сила и помош, за да бидеме во состојба да се спротивставиме на секое искушение. Додека постои владеењето на сатаната ќе мораме да се бориме со нашето сопствено 'јас' и против сите можни искушенија, зашто не постои место каде би можеле да застанеме и да кажеме: Достигнавме сè.

'Велам така не затоа што веќе достигнав, или дека веќе постигнав совршенство, туку се стремам да го достигнам она со кое Христос ме достигна мене' (Филипјаните 3:12).

Животот на христијанинот претставува непрекинато напредување. Христос седи како оној што ги облагородува и прочистува припадниците на Својот народ, и дури кога Неговиот лик совршено ќе може да се види во нив, тие ќе бидат совршени и свети, подготвени за вознесување. Пред христијанинот има голема задача. Апостолот нè опоменува и храбри да се очистиме од секоја нечистотија на телото и духот, усовршувајќи светост во Божји страв“. – *1 Сведоштво, 340.*

б. Зошто трпението е од суштинско значење за нашето посветување? 2 Петрово 3:15,16; Лука 21:19.

„Во Светото Писмо има такви стихови кои многу тешко се разбираат и кои, според Петровите зборови, неуките и колебливите ги извртуваат на своја погибел. Можеби во овој живот нема да бидеме во состојба да го пронајдеме значењето на секое место во Светото Писмо, но нема ниту една значајна точка на практичната вистина која ќе остане неразјаснета. Кога по Божје провидение ќе настапи време светот да се испита со вистината за ова време, Неговиот Дух ќе ги поттикне умовите во пост и молитва да го истражуваат Светото Писмо, сè додека не бидат пронајдени сите алки и не се спојат во совршен синцир. Секој факт кој е во врска со спасението на душите ќе стане толку јасен, што никој нема да мора да талка во темнината и да греша.

Следејќи го синцирот на пророштва, јасно ја согледаваме и изнесовме вистината откриена за наше време. Ние сме одговорни за благодатите кои ги уживаме и за светлината која го осветлува нашиот пат“. – *2 Сведоштво, 692.*

„Зашто Божја волја е вашето посветување' (1 Солунјаните 4:3). А дали тоа е и ваша волја?“. – *Делата на апостолите, 566.*

5. НЕПОКОЛЕБЛИВИ ВО НАДЕЖТА

а. Како Петар нè поттикнува на будна истрајност? 2 Петрово 3:17.

„Упатствата изложени во Божјата реч не оставаат место за компромис со злото. Божјиот Син покажал дека би можел да ги привлече сите луѓе кон себе. Тој не дошол на светот да му понуди лажен сон, туку да укаже на тесната патека по која мора да одат сите што сакаат конечно да влезат низ портите на Божјиот град. Неговите деца мора да одат по оној пат по кој ги води Тој. Без оглед на тоа во колкава мера треба да се жртвува удобноста и себичноста, колку напори и жртви ќе ги чини тоа - тие постојано мора да водат борба самите со себе“. – *Делата на апостолите, 565.*

б. Кој е последниот апел на апостолот на крајот од посланието? 2 Петрово 3:18.

„Вашиите гревови пред вас можат да се издигнуваат како планини, но ако се понизите во срцето и ако ги признаете своите гревови, прифаќајќи ги заслугите на распнатиот и воскреснат Спасител, Тој ќе ви прости и ќе ве исчисти од секоја неправда. Бог бара од вас потполно да го прифатите неговиот закон. Тој закон е одглас на неговиот глас кој ви кажува: Морате да бидете свети и постојано сè повеќе да се усовршувате во светоста! Морате да копнеете по полнотата на Христовата милост. Срцето нека ви биде исполнето со длабок копнеж за Неговата праведност која, според Божјата реч, произведува мир, со резултат на вечно спокојство и сигурност.

Ако душата ви копнее по Бога, сè повеќе ќе го откривате неисцрпното богатство на Неговата милост. Ако размислувате за богатството на Неговата милост, тоа станува ваша своина и ги открива заслугите на жртвата на Спасителот, совршенството на Неговата мудрост и на Неговата моќ да ве изведе пред Отецот 'спокојни, неосквернети и непорочни' (2 Петрово 3:14)". – *Делата на апостолите, 566,567.*

ЛИЧЕН ПРЕГЛЕД НА ПРАШАЊАТА

1. Што дава доказ дека нашата ревност навистина оживува?
2. Кои практични чекори можам да ги преземам за да го забрзам Господовото враќање?
3. И покрај сите малтретирања и заплашувања, кој ќе ја наследи оваа планета?
4. Зошто треба да бидам многу сериозен во врска со процесот на посветување?
5. Што да правам, додека ги гледам длабочините на мојата грешност?

БОГОСЛУЖБА ВО СЕМЕЈСТВОТО

Јули - 2024.

Дат.	Ден	Утринска молитва	Вечерна молитва	За оние кои немаат свед.
1.	Понеделник	2 Лет. 19:9-11.	Гол. Борба 553.	Ер. 16:14-17.
2.	Вторник	2 Лет. 20:1-5.	Гол. Борба 554.	Ер. 16:19-21.
3.	Среда	2 Лет. 20:6-9.	Гол. Борба 555.	Ер. 17:1-5.
4.	Четврток	2 Лет. 20:10-15.	Гол. Борба 556.	Ер. 17:7-9.
5.	Петок	2 Лет. 20:16-20.	Сонцето заоѓа во 20 11	
6.	Сабота	Пс. 119:126-135.	Сонцето заоѓа во 20 11	
7.	Недела	2 Лет 20:25-30.	Гол. Борба 557.	Ер. 17:10,11.
8.	Понеделник	2 Лет 20:31-37.	Гол. Борба 558.	Ер. 18:7-10.
9.	Вторник	2 Цар. 1:9-12.	Гол. Борба 559.	Ер. 18:11-13.
10.	Среда	2 Цар. 1:13-17.	Гол. Борба 560.	Ер. 18:18-20.
11.	Четврток	2 Цар. 2:1-6.	Гол. Борба 561.	Ер. 19:3-5.
12.	Петок	2 Цар. 2:7-13.	Сонцето заоѓа во 20 08	
13.	Сабота	Пс. 119:142-149.	Сонцето заоѓа во 20 08	
14.	Недела	2 Цар. 2:14-18.	Гол. Борба 562.	Ер. 20:7-11.
15.	Понеделник	2 Цар. 3:1-3.	Гол. Борба 563.	Ер. 21:7-9.
16.	Вторник	2 Цар. 3:9-14.	Гол. Борба 564.	Ер. 22:13-16.
17.	Среда	2 Цар. 3:15-20.	Гол. Борба 565.	Ер. 23:1-4.
18.	Четврток	2 Цар. 5:1-7.	Гол. Борба 566.	Ер. 23:5,6.
19.	Петок	2 Цар. 5:8-12.	Сонцето заоѓа во 20 04	
20.	Сабота	Пс. 119:105-116.	Сонцето заоѓа во 20 03	
21.	Недела	2 Цар. 5:13-17.	Гол. Борба 567.	Ер. 23:11-14.
22.	Понеделник	Лука 4:25-30.	Гол. Борба 568.	Ер. 23:18-22.
23.	Вторник	2 Цар. 5:21-27.	Гол. Борба 569.	Ер. 23:25-29.
24.	Среда	2 Цар. 6:8-13.	Гол. Борба 570.	Езек. 7:1-4.
25.	Четврток	2 Цар. 6:14-20.	Гол. Борба 571.	Ер. 25:29-32.
26.	Петок	2 Цар. 6:25-30.	Сонцето заоѓа во 19 57	
27.	Сабота	Пс. 119:91-104.	Сонцето заоѓа во 19 56	
28.	Недела	2 Цар. 7:1-7.	Гол. Борба 572.	Езек. 7:5-9.
29.	Понеделник	2 Цар. 7:8-12.	Гол. Борба 573.	Езек. 7:10-12.
30.	Вторник	Мат. 15:29-31.	Гол. Борба 574.	Ер. 16:10-12.
31.	Среда	Мат. 10:5-8.	Гол. Борба 576.	Ер. 19:27-30.

Август - 2024.

Дат.	Ден	Утринска молитва	Вечерна молитва	За оние кои немаат свед.
------	-----	------------------	-----------------	--------------------------

1.	Четврток	2 Цар. 9:30:37.	Гол. Борба 577.	Ер. 30:10,11.
2.	Петок	2 Цар. 10:25-28.	Сонцето заоѓа во 19 50	
3.	Сабота	Пс. 119:54-64.	Сонцето заоѓа во 19 49	
4.	Недела	2 Лет. 23:16-18.	Гол. Борба 578.	Ер. 30:21-24.
5.	Понеделник	2 Цар. 13:14-19.	Гол. Борба 579.	Ер. 31:1-4.
6.	Вторник	2 Цар. 13:20-23.	Гол. Борба 580.	Ер. 31:8-10.
7.	Среда	Осија 1:10,11.	Гол. Борба 581.	Ер. 31:15-17.
8.	Четврток	Осија 4:1-3.	Гол. Борба 582.	Ер. 31:23-25.
9.	Петок	Осија 4:6-9.	Сонцето заоѓа во 19 41	
10.	Сабота	Псалм 119:1-11.	Сонцето заоѓа во 19 40	
11.	Недела	2 Лет. 24:18-22.	Гол. Борба 584.	Ер. 31:29-33.
12.	Понеделник	Мат. 23:34-38.	Гол. Борба 585.	Ер. 31:34-37.
13.	Вторник	Осија 6:1-7.	Гол. Борба 586.	Ер. 32:17-19.
14.	Среда	Осија 10:1-3.	Гол. Борба 587.	Ер. 32:26,27.
15.	Четврток	Осија 10:12,13.	Гол. Борба 588.	Ер. 32:37-40.
16.	Петок	Осија 14:1-9.	Сонцето заоѓа во 19 31	
17.	Сабота	Псалм 118:19-29.	Сонцето заоѓа во 19 30	
18.	Недела	2 Лет. 28:22,23.	Гол. Борба 589.	Ер. 33:1-3.
19.	Понеделник	2 Лет. 29:1-8.	Гол. Борба 590.	Ер. 33:6-9.
20.	Вторник	2 Лет. 29:9-11.	Гол. Борба 591.	Ер. 33:14-18.
21.	Среда	2 Лет. 29:20-25.	Гол. Борба 592.	Ер. 33:19-22.
22.	Четврток	2 Лет. 29:27-31.	Гол. Борба 593.	Ер. 35:1-6.
23.	Петок	2 Лет. 30:5-8.	Сонцето заоѓа во 19 20	
24.	Сабота	Псалм 116:7-19.	Сонцето заоѓа во 19 19	
25.	Недела	2 Лет. 30:11-15.	Гол. Борба 594.	Ер. 35:7-10.
26.	Понеделник	2 Лет. 30:16-18.	Гол. Борба 595.	Ер. 32:13-16.
27.	Вторник	2 Лет. 31:4-6.	Гол. Борба 596.	Ер. 35:17-19.
28.	Среда	Малах. 3:8-12.	Гол. Борба 597.	Ер. 36:1-7.
29.	Четврток	2 Лет. 31:20,21.	Коп. на век. 7.	Ер. 36:8-10.
30.	Петок	Евреите 12:1-6.	Сонцето заоѓа во 19 09	
31.	Сабота	Псалм 7:9-17.	Сонцето заоѓа во 19 07	

Септември – 2024.

Дат.	Ден	Утринска молитва	Вечерна молитва	За оние кои немаат свед.
1.	Недела	Амос 3:6-8.	Коп. на век. 8.	Ерем. 36:14-19.
2.	Понеделник	Амос 5:12-15.	Коп. на век. 9.	Ерем. 36:20-26.
3.	Вторник	2 Лет. 32:7,8.	Коп. на век. 10.	Ерем. 36:27-32.
4.	Среда	2 Лет. 32:19-21.	Коп. на век. 11.	Ерем. 37:6-10.
5.	Четврток	2 Лет. 33:1-5.	Коп. на век. 12.	Ерем. 37:11-15.
6.	Петок	2 Лет. 33:6-9.	Сонцето заоѓа во 18 57	
7.	Сабота	Псалм 113:1-8.	Сонцето заоѓа во 18 55	
8.	Недела	2 Лет. 33:10-13.	Коп. на век. 13.	Ерем. 37:17-21.
9.	Понеделник	2 Лет. 33:15-19.	Коп. на век. 14.	Ерем. 38:2-5.
10.	Вторник	2 Лет. 34:1-5.	Коп. на век. 15.	Ерем. 38:7-10.
11.	Среда	2 Лет. 34:15-19.	Коп. на век. 16.	Ерем. 38:11-13.
12.	Четврток	2 Лет. 34:20-24.	Коп. на век. 17.	Ерем. 38:14-16.
13.	Петок	2 Лет. 34:25-28.	Сонцето заоѓа во 18 45	
14.	Сабота	Псалм 112:1-7.	Сонцето заоѓа во 18 43	
15.	Недела	2 Лет. 34:29-33.	Коп. на век. 18,19.	Ерем. 38:17-20.
16.	Понеделник	2 Лет. 36:11-16.	Коп. на век. 21.	Ерем. 38:23-28.
17.	Вторник	2 Лет. 36:17-21.	Коп. на век. 22.	Ерем. 39:4-7.
18.	Среда	Ерем. 25:1-7.	Коп. на век. 23.	Ерем. 39:7-12.
19.	Четврток	Ерем. 25:8-11.	Коп. на век. 24.	Ерем. 39:13,14.
20.	Петок	Ерем. 25:12-14.	Сонцето заоѓа во 18 33	
21.	Сабота	Псалм 111.	Сонцето заоѓа во 18 31	
22.	Недела	Ерем. 26:2-6.	Коп. на век. 25.	Ерем. 39:15-18.
23.	Понеделник	Ерем. 26:12-16.	Коп. на век. 26.	Ерем. 40:2-5.
24.	Вторник	Ерем. 26:17-19.	Коп. на век. 27.	Ерем. 40:9-12.
25.	Среда	Ерем. 27:5-10.	Коп. на век. 28.	Ерем. 42:1-6.
26.	Четврток	Ерем. 27:14-17.	Коп. на век. 30.	Ерем. 42:7-12.
27.	Петок	Ерем. 28:1-4.	Сонцето заоѓа во 18 20	
28.	Сабота	Пс. 109:21-27.	Сонцето заоѓа во 18 19	
29.	Недела	Втор. 13:1-5.	Коп. на век. 31.	Евр. 10:22-27.
30.	Понеделник	Втор. 12:29-32.	Коп. на век. 32.	Евр. 8:10-13.

Доброволен дар во првата сабота

6. јули

Дар во првата сабота
за црквата, школата
и службените
простории во
Либерерија

(страна 4)

3. август

Дар во првата
сабота за Одделот
за образование
на Генералната
конференција

(страна 25)

7. септември

Дар во првата
сабота за
седиштето на
Анголската унија

(страна 51)

